கேள்விபதிலும்! அனுபவ ஞானமும்!! இதழ் ①

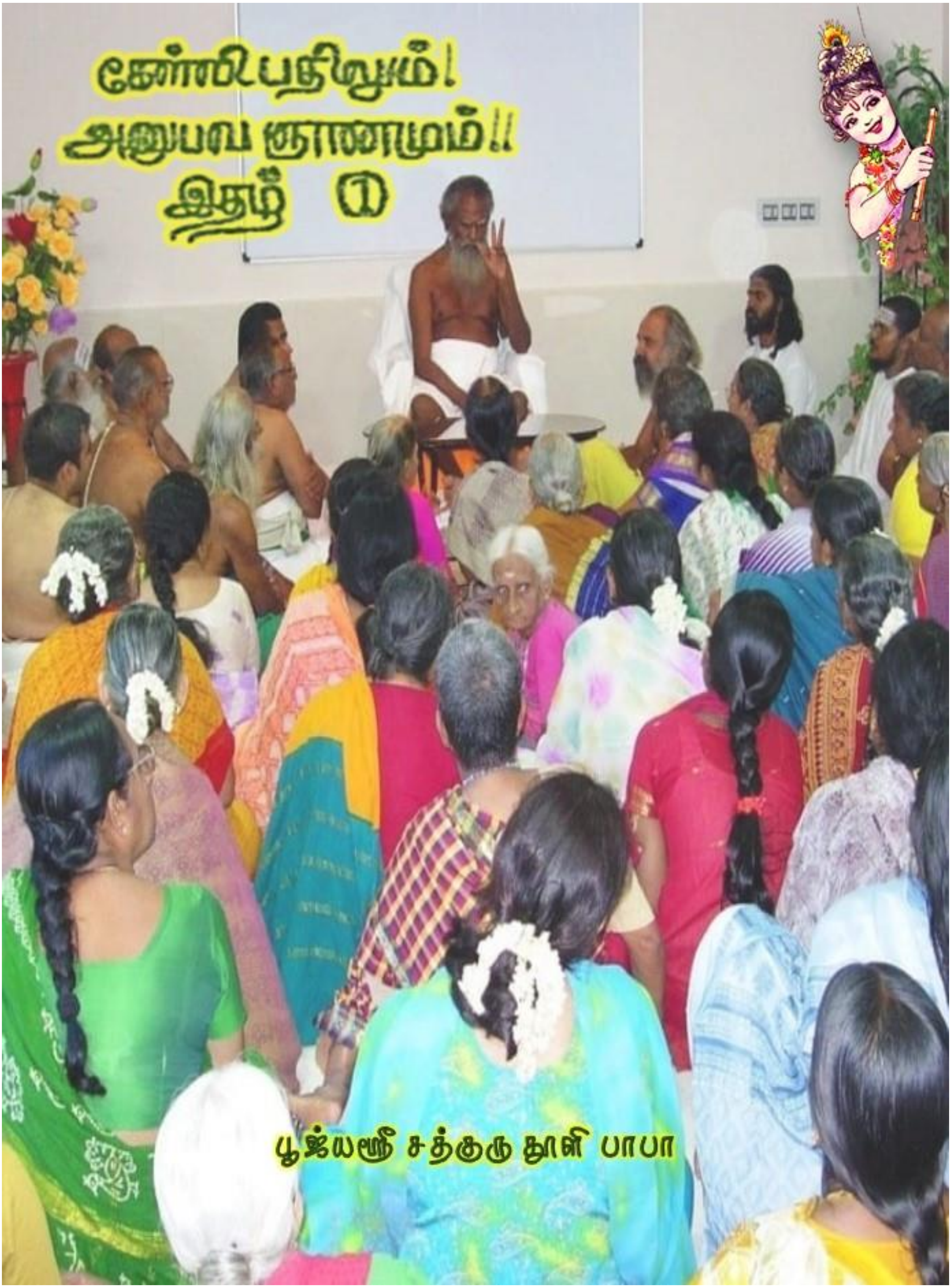

பூஜ்யஸ்ரீ சத்குரு தூளி பாபா

ஜோதிடபதியும்! அனுபவ ஞானமும்!! இதழ் 1

பொருளடக்கம்

1. தோற்றாச்சுமை---A
௨. ஒன்றினுள் ஒன்று---8
௩. கேள்வி பதில்---௨

எல்லாம் நீ!

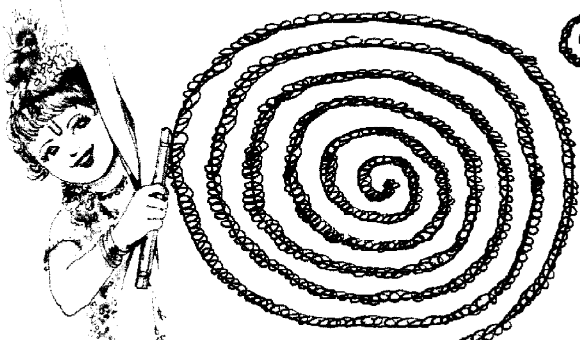

(ஸத்திய வாக்கு) (1)

ஸத்தியம் பேசு.

தர்மம் செய்.

நாவை அடக்கு.

கருணையோடு இரு.

ஸத்தியம் பேசினால், தர்மம் நிலை பெறும்!

"ஸத் குரு திருவடி துணை"!

"நம்பினோர் கெடுவதில்லை"!

"தெய்வம் மனுஷ்யாணாம்"!

"யத் பாவம் தத் பவதி"!

"ஸ்ரீராம், ஜெயராம், ஜெய ஜெய ராம்"; ஓம்!

"அகம் பிரம்மம், ஜெகம் பிரம்மம்,"

"அகமே எல்லாம்"!

"ஜெகம், பரமம், ஜீவர்களும்,"

அடங்கு. "சிரஜாம் இலிப்"! அடங்கு.

அடக்காதே. அடக்காதே.

வாக்கு ௨

ஸத்சிஷ்யனின் நம்பிக்கை ஸத்குருவின் மீதும் ஸத்குருவின் நம்பிக்கை பரமாத்மாவிடம் பரவியும் ஆகும். ஸத்குருவே பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபியாகவும் ஆகிவிடுவதால் அந்த ஞானிக்கு அன்னியம் எதுவும் இல்லை என்பதில் ஸத்சிஷ்யனுக்கு அடங்கிவிடுகிறான். ஆகவே ஸத்குருவை நம்புகிறவன் பரமாகவே ஆகிவிடுகிறான். அவன் முயற்சி முயற்சி எல்லாம் அவனுடைய ஸத்குருவே.

பாமா:- எளிமையினும் எளிமையானவரே! நம் அனைத்து அன்பர்களிடத்தும், இக் கேள்வி உள்ளது. இது அடி ஆழ சந்தேகம் ஆகும். வெளிப்படையாக, இதைக் கேட்க அஞ்சுகின்றனர். அதைக் கேட்கலாமா?

வைத்தியம்:- என்ன குழந்தே பாமா? பயம் ஏன்? பயமே பலிதம் என உணர்ந்தும், பயம் எதற்கு? சந்தேகம் இருவகைப்படும். அநுபவாத்மகமாக இருந்தால், [illegible] பய சந்தேகம் ஆகும். அது தெய்வீகமாக இருந்தால், தெளிநிலை சந்தேகம் ஆகும். முந்தையது புண்ணிய பாபமும் பிறவிப் பிணியும் இணைந்ததாகும். பிந்தையது ஸத்திய தர்ம [illegible], பிறவா நிலையாகிய ஜீவன் முக்திக்கு, வழிவகுத்து கொடுக்கும். உன் சந்தேகம், ஸாத்விகமானதாகவே உணர்கிறேன். கேள்.

அக்குழந்தையின் நிலையும்! அந்த ஏழை வைத்தியத்தின் நிலையும்! அங்கு எப்படி அமைந்தது என்றால்? (3)
நாமரூப, ஜக ஜீவத் தோற்றங்களில், நீ, என்னதான் பந்தப்பட்டிருந்தாலும்; எம் வார்த்தாலும், வாசகத்தாலும் வரும். தொடரும்.

பாமா:— அது எப்படி, அப்படி உறுதியாக, சொல்கிறீர்கள் பாமா? யாம் அஸத்தை கேட்க மாட்டோம் என்று, எப்படி நிர்ணயம் செய்கிறீர்கள்? எம்மீது, அத்தனை நம்பிக்கையா?

வைத்தியம்:— நீ எம் குழந்தை ஆயாற்றே! எம் குழந்தை! அஸத்தாகாது! அஸத்தாக முடியாது! அஸத்தாக இயலாது! உன்னை மாத்திரம் அல்ல பாமா! உன்னைப் போல், எம் ஸத்திய வாசகத்தையும்! வாக்கையும்! நம்பும் குழந்தைகள், அனைவரும் ஸத்துக்களே. அஸத் அல்ல!

பாமா:— இந்த உறுதி, உங்களுக்கு எப்படி வருகிறது பாமா?

வைத்தியம்:— எம் குழந்தைகள், அனைவர் மீதும் எமக்கு பரிபூரண நம்பிக்கை இருக்கிறது. அவர்களுக்காகவே யாம் வந்தோம். அவர்கள் இல்லையேல், யாம் இல்லை! அவர்களே யாம்! யாமே அவர்கள்! நாம் அனைவரும் அதுவே!
இது ஸத்தியம்! இது ஸத்தியம்!! இது ஸத்தியம்!!!

கருத்துக்களோ, படித்து
உணரும், குழந்தை (4)
எதுவும், அவசியம்
நம்பிக்கையுடனும்
வைராக்யமுடனும்தான்
இருக்கிறதென்று யாம்
சத்திய பிரமாணமாக
நம்புகிறோம் என வைத்தியம் நம்புகிறது. முடிந்தது.

பாமா:— அந்த அன்பின் குழந்தை பாமா! விக்கி விக்கி, அழுது விட்டது. அக் கண்ணீரை, அந்த வைத்தியம், தன் விரலால் துடைத்து எடுத்து, தன் அழகு வாயில் ஊட்டிக்கொண்டு சுவைத்தது. அந்நிலையில், அக் குழந்தையின் நிலையை, சொல்ல வாக்கும் இல்லை! வரவில்லை!! வரியும் இல்லை! பேனா எழுத மறுக்கிறது. இல்லை பொறுக்கவும்.
- -

எம்பிரபுவின் கருணையால் ஓர் நிலைப்பட்டோம்.

ஹே பாபா! பாபா! யாம் எங்கே இருக்கிறோம்? என்ன செய்கிறோம்?? ஒன்றுமே புரியவில்லையே?

வைத்தியம்:— பொறு குழந்தே பொறு! நீ எங்கேயும் போகவில்லை. இந்த ஏழையின் முன்னே நான், அமர்ந்திருக்கிறாய். இதோ எம்மைப் பார்? உணர்ச்சி அற்றிருந்த அக் குழந்தையின் சிரசில் அபயகரம் வைத்து, தட்டி, சேதனா சக்தியை கொடுத்ததும் அக் குழந்தை அதன் கேள்வியை கேட்டது.

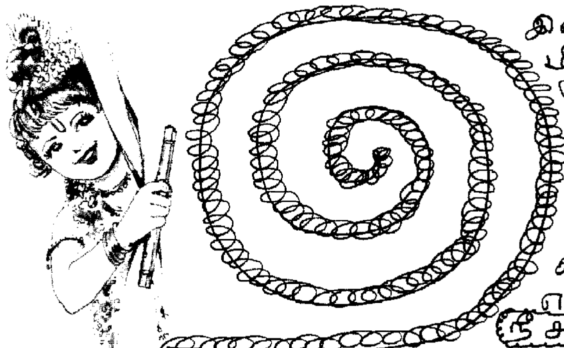

இறை / குருவின் மீது நீ கொண்ட பூர்ண நம்பிக்கையே உன் பலம் ஆகும். உனக்கு பயனும் ஆகும். உன் சந்தேகங்கள் கவலைகள் பயமே உன்னால் தெரியும் காட்சியாகும். ஸ்ரீ ஸத்குரு என்ன சொல்கிறார் என்றால் நீ அவரை முழுமையாக நம்புவதாக அவர் உன்னை நம்புகிறார். வினையால் சோர்வு, அயர்வு, தளர்ச்சி வேண்டாம்.

(5)

பாமர:- ஹே அன்பின் வடிவமான பாபா ஜீ!
நீங்கள் எங்களை நம்பும் அளவுக்கு! நாங்கள் உங்களையும்! உங்கள் வார்த்தையும்! முழுமையாக நம்பும் அளவுக்கு, கிருபை செய்ய வேணுமாய், உம்பாதம் பணிந்து வேண்டுகிறோம்!!!

ஹே பணிவின் சிகரமே! கனிவின் உருவமே! கருணையின் வடிவமே! ஹே பாபா ஜீ! எங்கள் கேள்வியாவது? ஸ்வய ஞானானுபவ பாடல்களில்?

பாடல் 15. மித்தை என்னும் சித்தமுமே என்றுமில்லை!
மிகப் பொய்யாம் ஜகமுதலும் ஒன்றுமில்லை!
மித்தை என்னும் வார்த்தையும் என்றும் இல்லை!
மிக மிகவும் மூடரென்றும் ஜனமே இல்லை!

என்ற நடையில் இதன் அடிப்படையாவது?
மூடன்! முட்டாள்! மூர்க்கன்! காமுகன்! வஞ்சகன் கஞ்சன்! மட்டி! மடையன்! பாமரன்! என்ற நடையால்;

ஒன்றினுள் ஒன்று

உன் ஹிருதயத்தில் வரும்
சோதியையும்! வேத
நியமும்! உன்னை
அதிர வைக்கிறது! உன்
ஹிருதயை நீ நோக்கியே
தீர வேண்டும். அங்கு அவன்
நாமாவை முழு நம்பிக்கை
யோடு பக்தி பூர்வமாக அவசியம்
சிரமங்கள் குறைந்து குறைந்து மறையும். அவர்
மாயா அனுபவங்கள் பார்த்து புத்தி தெளிவும் உன்னை
பார்த்துக் கொள்ளும்.

(6)

தகாதவன்! தகுந்தவன்! என்ற பேதம்!
இல்லாத நிலையால், ஜீவன் முக்தி அடையலாமென்றும்.

பாடல் 34 ல்

நிறைவுரும் இந்த நிலையுள்ளோர் நீசரேனும்.

நிர்மலமாம், பரமாகி முக்தராவார்!
அறைவதிவோர்! அனுவேனும் ஐயமில்லை என்றும்.
அதாவது, பஞ்சமஹா பாப பாதகங்களாகிய,
(1) குருஹத்தி! (2) பிரம்ம ஹத்தி (3) ஸ்திரீ ஹத்தி!
(4) கோ ஹத்தி! (5) சிசுஹத்தி! ஆகிய பஞ்சமஹா பாப
ங்கள் செய்திருந்தும் நீசன் என்ற சண்டாளன்! ஆனாலும்,
அங்கும் தகாதவன் நகுந்தவன் என்ற பேதம்
இல்லாத நிலையில், ஜீவன் முக்தி அடையலாமென்றும்.

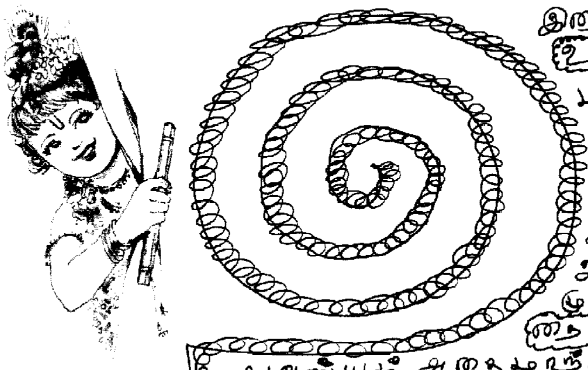

இறை ஒரு உணர்வு (7)

பரிபூரணம் நிறைவோடு இருந்தால், அப்பாவம் செயல், நடைபெறுவதை மாற்றி அமைக்கும். அல்லது தடுத்து நிறுத்தும் அல்லது அது பயன்தரும் முன்பே ஓர் புண்ணியத்தை செய்ய வைத்து அவசியம் அதை மாற்றும். காரணம் இல்லாம் அவன் பொறுமை இல்லாம் அவன் செயல் என்று சர்வாரம்பணம் ஆகும்.

எம் ஸ்ரீகண்ணன் தம் ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையின், ஓர் வாசகம், எப்படி அமைகிறது என்றால்?

ஹே பார்த்தா! ஒருவன் பஞ்ச பாப பாதகங்கள் பல பல செய்திருந்தாலும், சந்தேக களங்க நீக்க பயம் வேண்டாம் என்றும், அங்கு அத்வைத யாம் ஞானம் என்னும், ஓர் ஓடம் தருகிறேன் நீ கரையேறி விடலாம் அதாவது ஜீவன் முக்தி அடைந்து விடலாமென்று கூறுகிறான்.

ஹே அறிவான பாவபாலே! இப்படியாக, இந்த மூன்று நிலைகளையும் கவனித்து உணரும் போது, ஜீவன் முக்தி வெகு வெகு வெகு, எளிதென்றும், பஞ்சமா பாப பாதகச் செயல்கள் அப்படியொன்றும் கடினமில்லை செய்தாலும் தோஷம் இல்லை என்றும், பாபம் செய்ய தூண்டுவதாகவும் தோன்றுகிறதே!!!

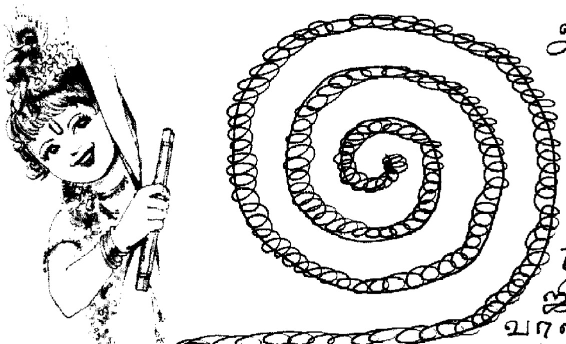

அஹங்கார மமகாரங்களின் ரூபமாக நிகழும் அனைத்து கர்மாக்களும் புண்ணிய பாப சம்பந்தம் கொண்டதாகும். அவை இத் ஜீவனின் கவனக் குறைவால் நிகழ்வதாகும். அக் கர்மாவுக்கு இவனே பொறுப்பு ஆகிறான். அவை பஞ்சமஹா பாப பாதகச் செயல்களாகவும் இருக்கும்.

இதை வைத்து எங்கள் கேள்விகளாவது?

(1) பஞ்சமா பாப பாதகங்கள் (A) எப்படி நிகழ்கிறது? (B) ஏன் நிகழ்கிறது? (C) அது வழு இழைக்க காரணம் ஏன்?

(2) மற்றும் எந்த சக்திகளாலும்! பக்திகளாலும்! அபூர்வ சித்திகளாலும்! மாய மந்திரங்களாலும்! விலக்க முடியாத ஒன்றை இந்த அத்வைதானந்த, ஆத்ம ஞானம் ஒன்றுமட்டுமே கனவின் காட்சி எப்படி நிஷ்பலமோ? அப்படி ஆக்க காரணம் ஏன்?

இதன் விளக்கம், வேண்டும் பாபா என கேட்டது???

இனி பதில்!!!

வைத்தியம்:— முதலில் சில குறிப்புகளை தருகிறோம். பின் உன் கேள்விக்கு, விடையளிக்கிறோம். முன்பு சொன்ன, சில வைத்திய வாசகங்களை, நீ காண்க.

நீ கொன்றவனோ! அல்லது கொன்றவைகளோ!
உன்னை கொல்கின்றான்! அல்லது கொல்கின்றன!
நீ எவனை தின்றாயோ அல்லது எவைகளை தின்றாயோ
அவனே உன்னை தின்கிறான் அல்லது அவைகள் உன்னை தின்கின்றன

(9)

சர்வார்ப்பணமாக செய்யும் அனைத்து இர்மாக்களும் ஸத்திய தர்மத்தோடு கூடியதாகும். இச்ஸத்திய தர்மத்தோடு நிகழும் கர்மாக்கள் எவ்வாறாயும் மாற்றவும் புண்ணிய கர்மாவை கொடுத்து நிற்குமாறவும் அனுபவ முடிவில் அந்த இல்லாமல் செய்யவும் முடியும் கிருஷ்ண நாமங்கள் அனுபவம்.

நீ எவனை பாதுகாத்தாயோ அவனே உன்னை பாதுகாக்கிறான்.

நீ எவைகளை பாதுகாத்தாயோ அவைகள் உன்னை பாதுகாக்கின்றன.

நீ எவனை துன்புறுத்தினையோ அவனே உன்னை துன்புறுத்துகிறான்.

நீ எவைகளை துன்புறுத்தினையோ அவைகள் உன்னை துன்புறுத்துகின்றன.

நீ எவனை வாட வைத்தாயோ அவனே உன்னை வாட வைக்கிறான்

நீ எவைகளை வாட வைத்தாயோ அவைகள் உன்னை வாட வைக்கின்றன.

மேலே கூறிய, ஸத்திய வாசகங்களை, கருத்தான்றி உணர்ந்தால், கீழே தரும் உண்மைகள் விளங்கும்.

இவ்வுலகம்

ஓர் நாடக மேடை. அந்த பெரிய நாடகமேடையில், உயிரினங்கள் (மனித இனம் உட்பட) அனைத்தும் அனைவரும் அவரவர், புண்ணிய பாப வேஷங்களை மாறுபடாமல் / வேறுபடாமல் / நடிக்க வந்தவர்களே. அனைவரும் பேதம் இல்லாமல், ஒழுங்காக அவரவர் போட்ட வேஷத்தை திட்டமிட்டபடி நடித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நடிக்க வேண்டும் நடித்தே ஆகவேண்டும்.

இந்த பஞ்சமா
பாப பாதக
செயல்களுக்கு நம்
போக்கே காரணமாக
அமைகிறது. எப்படி
என்றால்? பழிச் சொல்லே
பாபச் செயலாக மாறுகிறது
நம் வாக்கு உடையவன் கூறாது,
காலம் நேரம் பக்குவபக் குவம் சூழ்நிலை ஆகியவை
களை அனுசரித்து பலன் தரும். தொடரும்.

இந்த நாடக நடிப்பில்

இதில் கூறிய, பாப பாதக நிகழ்ச்சியாக இருந்தால்,
பழிக்குப் பழிவாங்கும் நியாயம்.
மற்றும் அனைத்து நிகழ்ச்சிகளும் பற்று வரவு
தீர்க்கப் படுகின்றன என்றும், பாப நஷ்டங்கள்
பகிர்ந்திக்கப்படுகின்றன என்றும், உணர வேண்டும்.
இதனாற்றான்?
கொடுத்ததை வாங்க வேண்டும், வாங்கியதை கொடுக்க
வேண்டும். வினை விதைத்தவன் வினை அறுப்பான்.
தினை விதைத்தவன் தினை அறுப்பான் என்றும்;
முற்பகல் செய்யின் பிற்பகல் விளையும் என்றும்
அவரவர் செய்த வினையே, அவரவர் முன் நிற்கும்.
என்றும், செய்த வினை, செய்தவருக்கேயன்றி
ஒருவர் செய்த வினை, அவருக்கேயல்லாது, மற்றவர்க்கு
அவ்வினை சாராது என்றும், ஸ்ரீமகான்கள் சொல்லி
வைத்தார்கள்.

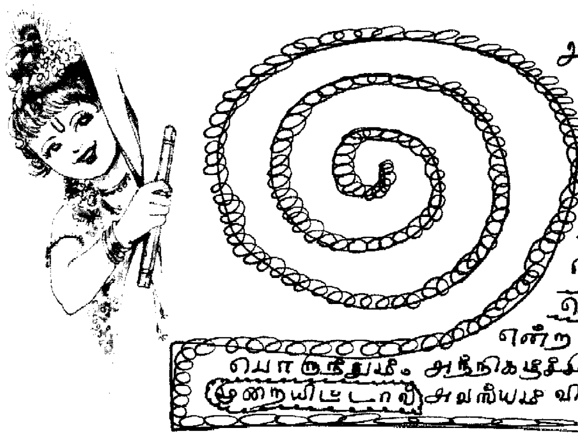

அப்படி தரும் பலனை (11)
பஞ்ச பாபமாக இருப்பதால் அதுவே பஞ்ச மஹா பாப காரியமாக மாறும் என ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்வர். முற்பகல் செய்யின் பிற்பகல் விளையும் என்ற முதியோர் வாக்கு இங்கு பொருந்தும். அந்தகுழந்தைக்கு மனம் வருந்தி முறையிட்டால் அவசியம் விடிவுகாலம் உண்டு.
முடிந்தது.

இனி உன் கேள்வியின் பதிலை காண்க.

(1) பஞ்சமஹா பாப பாதகங்கள்

(A) எப்படி நிகழ்கிறது?

பதில்:— இது முன் & பின் கணக்கு சம்பந்தம் கொண்டதாகும். இம் முன்பின், கணக்கானது நம்மை இன்னார் என உணராததாகும். நாம் ஸ்ரீ பகவானின் குழந்தையாக இருந்தும்; பின் அனுபவ உணரும் நிலையில், நாமே ஸ்ரீ பகவானாக இருந்தும்; பின் நம் ஸ்வய அனுபவ நிலையில், நாமே காவாத்த பரசொரூபமாக இருந்தும்; மனதின் பிடியால் அகப்பட்டு, நான் ஓர் மனிதன்! ஆண்! பெண்! குடும்பி என்று, சம்சாரி என்று, கண்கெட்ட நிலையில் தன்னை ஓர் பந்த ஜீவனாக பாவனை செய்து, அந்த ஜீவகர்த்தத்துவத்தினை நான்! என்னால்! எனது விடமுடியாமல் கர்மாவை பெருக்கிக் கொண்டு,

அபசாரம் செய்யுக்கு

பரிகாரம் செய்தால் அந்த கர்மா வலுப் பெறும். இறைவனிடம் முறையிட்டு அழுதால் அபசாரம் செய்தவர் கழுவி! கழுவி! கழுவி! தேய்ந்து, தேய்ந்து, தேய்ந்து பயன் அற்று நாசம் ஆகும். நம் கண்ணில் இருக்கும் மிஞ்சிய பலம், பலன் வேறு எங்கும் இல்லை.

என்ன செய்கிறோம்? என்ன செய்யவேண்டும்? எதை செய்ய மறந்தோம்? ஏன் இப்படி கண் கெட்ட மாடு போல் அலைகிறோம்? நாம் அனைவரும் ஸ்ரீ பகவானின் குழந்தையாயிருந்தும் மனதால், ஆட்டி வைக்கப்பட்ட தன்மையால், ஒருவரை ஒருவர், வேற்றுமையாக, பாராட்டிக் கொண்டு, போட்டி பொறாமையாலும்! பாடம் படிப்பு பட்டம் பதவி! கௌரவ வித்யாசத்தாலும் விரோதம் & குரோதம்! கொண்டு, ஒருவரை ஒருவர் பிடிக்காத தன்மையால், பஞ்சமஹா பாப பாதகங்கள் விளைவதை உணர வேண்டும்.

(B) பஞ்சமா பாப பாதகங்கள் ஏன் நிகழ்கிறது?

பதில்:— விட்ட குறை என்றும் தொட்ட குறை என்று, ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்வர். இதன் உட்கருத்து என்ன வென்றால்?

ஸ்ரீ பரமஹம்ஸ பகவான் ஓர் கதை சொல்வார். ஓர் அண்ணன் அவன் தம்பியிடம் புலி வேஷம் போட்டு பயமுறுத்துகிறான். தம்பி அதை அறியாமல் பயம் கொள்கிறான். அவருக்கு அவர் அண்ணன் மீது அளவு கடந்த பிரியம். ஆகவே அவர் அண்ணா! அண்ணா (கண்ணே கண்ணே) என அலறுகிறார். திறமையை அறிந்த அவர் அண்ணன் (தன்னையே நினைவில்) தொடரும். (13)

விட்ட குறை :- நாமரூப பொருள்களின் மீது, கொண்டுள்ள மோஹாவேச வார்த்தைகள் ஒரு ஜன்மாவில், விட்டுப் போனது மறு ஜன்மாவில், தொடரும் வாக்கையே / விட்ட குறை என்பார்கள்.

தொட்ட குறை :- நாமரூப, ஜகஜீவ, பொருள்களில் தொட்டு அனுபவமோ, உண்டு அனுபவமோ, ஆசை தீரும் நிலையில் (ஆசை தீராமல்) விடுபட்ட நிலையில் அது இந்த ஜன்மாவில், கிடைப்பது தொட்ட குறை என்பார்கள். இவ்விரண்டும், ஒரு ஜன்மா மாறி, மறு ஜன்மாவில், கிடைக்கும் போது, (கவி) தோஷ குணங்கள் உண்டாகும். அதனைப் பெறுவது கோபாவேசத்தால் நிகழ்வதாகும்.

(2) கேள்வி :- மற்றும் எந்த சக்தியாலும், பக்தியாலும், அபூர்வ ஸாத்தியராலும், மாயமந்திரங்களாலும், ஸ்வீகரிக்க முடியாத ஒன்றை / இந்த அத்வைதானந்த, ஆத்ம ஞானம் ஒன்று மட்டும், தனியின் காட்சி! எப்படி நிஷ்பலமோ

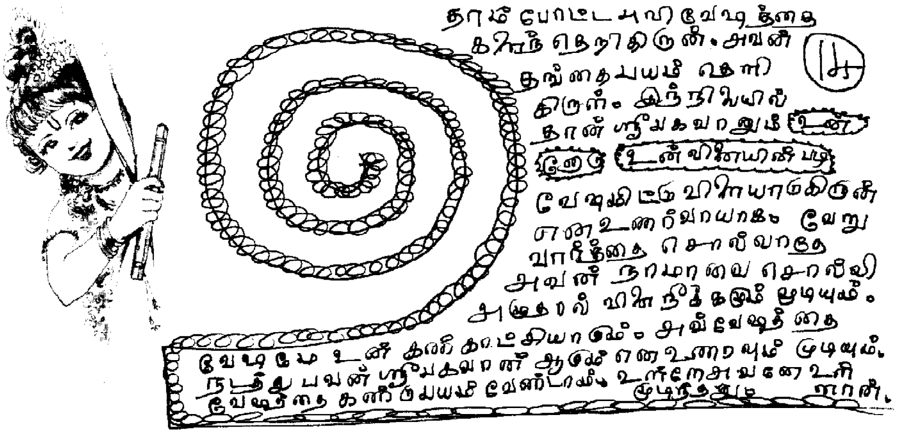

அப்படி ஆகக் காரணம் என்ன?

பதில்:— முக்கிய காரணமாவது? ஒர் பக்குவ ஆன்மாவானவன், சாதனை பலபல செய்தும்! ஓடியாடி அலைந்தும்! சம்சார சாகரத்தில்! கரையேறுவதற்கு, ஒரு துறைகாணாமல், ஏங்கும் நிலையில் பூர்வ தர்மத்தாலும் ஸ்ரீ மஹான்களின் ஆசியினாலும்! ஸ்ரீ பகவானின் பரிபூரண கிருபையாலும்! இவன் ஏக்க சித்தத்தையினாலும்! ஒர் ஸத்குரு திருவை பெறுகிறான். இவன் ஸர்வார்ப்பணத்தில் பக்தியை அனுபவித்தவனாகும். ஆகவே இவனுக்கு, ஸத்குருவான்! ஆரம்ப பாடமே, நாமரூப ஜகத ஜீவ சொரூபங்களும், அனைத்து பொருள்களும், பொய் என உணர்வு பெறுகிறான். அதாவது இயற்கையே ஈசனே அதன் காரியத்தை திட்டமிட்டு புண்ணிய பாவப்படி செய்கிறது என்றும், சொந்தம் கொண்டாடிய, மனதிற்கே, அதனைப் பந்தத்தை, உண்டாக்கிய மாயா வித்தை, நடைபெறும் ஒரு மாயா காரியமாகும், என உணர்ந்து

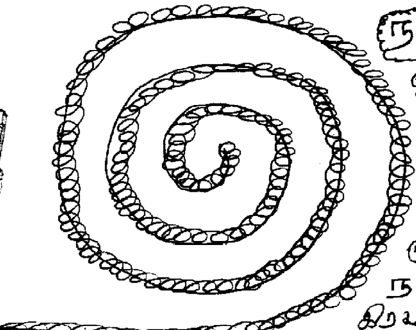

நனவும், கனவும்

15

ஒன்றென உணர்வதே ஞானம் ஆகும். நனவுக்கு எவரொருவன் முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறானோ? அவன் அஞ்ஞானியே. நனவு மறந்தும்! காலக் கிரமத்தில் மறந்தும்!

போக வாழ்க்கையாளன் அவன் அஞ்ஞானியே என ஸ்ரீமகான்கள் வாயிலாக அறிகிறோம்.

யாமோ (அஸங்கன்) (அஸலன்) (அசைமயன்) அதாவது (சொந்தபந்த தொடர்பில்லாதவன்) (அசை (ஆசை) அற்றவன்) (நாமரூபம் இல்லாதவன்) பற்றுவரவின்படி, லாப நஷ்டங்கள், பகிர்ந்தளித்து (உலகின் நிலையில்) ஓர் கூத்து, நடைபெறுகிறதென்று, எந்நிலையிலும், எனக்கிருப்பான் (சும்மாவே) (சுகமாகவே) (இருப்போம்).

(ஆத்ம விழிப்புணர்வு) என்பது, எப்படி அமையுமென்றால்?

(A) கனவில் தேளோ, சர்ப்பமோ, தீண்டிய நிலையில், (விழித்த ஒருவன்) (மெய்யுணர்வால்) வைத்தியனை, எப்படி, தேடிச் செல்லமாட்டானோ! அந்நிலையிலும்.

(B) தன் கனவில் ஒருவனுக்கு, ஒரு லட்சம் பணம் கொடுப்பதாக கண்டவன், (விழித்தவுடன்) (மெய்யுணர்வால்) பணம் கொடுத்ததாக, கண்டவனை, எப்படி தேட மாட்டானோ! அந்நிலையிலும்.

(C) கனவில் தான், இறந்த நிலையில், பாடைகட்டி தூக்கிச் செல்வதாக, கண்டவன், (விழித்தவுடன்) (மெய்யுணர்வால்) தனக்கு, பாடை கட்டும்படி, எப்படி சொல்லமாட்டானோ! அந்நிலையிலும்.

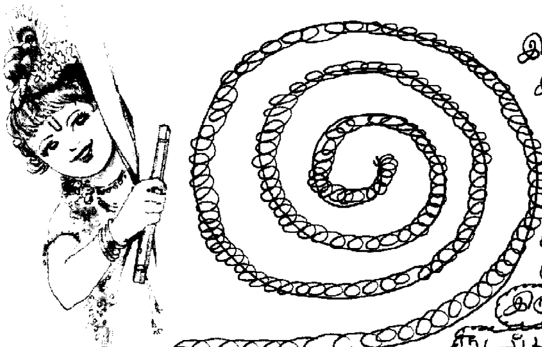

(16)

இரும்பு அடிக்கும் இடத்தில் ஈக்கு என்ன வேலை? அதுபோல நாமரூப ஜகத் மனதின் விளையாட்டு உள்ள இடத்தில் ஆத்ம ஞானிக்கு என்ன வேலை????????? இருப்பது ஒன்றே! என்றும், நடப்பது நலமே! என்றும், கண் இருந்தும் குருடாய்! காது இருந்தும் செவிடாய்! வாய் இருந்தும் ஊமையாக இருப்பதே ஆனந்தம் ஆகும்.

ஜாக்ரதாவஸ்தை (விழிப்பு) நிலையில், எல்லாம் நாமரூப காட்சி நிலையில் பொய்யே என்றும், நாமரூபமற்ற நிலையில் எல்லாம் மண்ணே என்றும், மண்ணுக்கு அன்னியம் எதுவும் இல்லை என்றும், மண்ணாகிய பரமே! பரமாகிய யானே எல்லாம் என்றும் உணர்வு நிலையில்!

(A) லௌகீகம் என்பது, மாயா மனதிற்கும் நாமரூப மாயாவுலகிற்கும் நடைபெறும், ஓர் திட்டமிட்ட பொம்மலாட்டம்! என்று இருப்பான்.

(B) தெய்வீக நிலையில், ஜீவாத்ம பர சொரூபமே திரி கர்த்தாக்களாகி, மாயாவை வைத்து விளையாடிக் கொண்டு இருக்கிறது. அங்கு நமக்கென்ன வேலை என்று இருப்பான்.

(C) பரமார்த்திகத்தில், யாம் தெய்வீக ஈசனும் இல்லை, யாம் லௌகீக ஜீவனும் இல்லை. ஆனால் இல்வாழ மாந்தர் மனதில் இருப்புடையவர்களாக பாவனையால் மயங்கி! சொந்த பந்த பாசத்தினால் மயங்கி! புண்ணிய பாபங்களையும் பஞ்சமஹா பாபம் என்றும், பிதற்றித் திரிகின்றனர்.

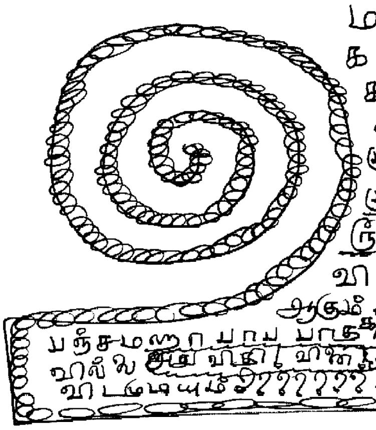

மனகடல்
களங்கம்
கலக்கம்
சந்தேக பயதுக்கம்
முதலியவை நீங்கிவிட
முடியாதவர்கள் நாம
ரூப ஜகஜீவர்களை
விடமுடியாதவர்கள்
ஆகும். பின் எப்படி இவர்கள்
பஞ்சமஹா பாப பாதகங்களை யாம் செய்ய
வில்லை அது விதி! விதி! மனதின் விளையாட்டு என
விடமுடியும்????????????????????

(17)

ஆனால் பிரம்மம் ஸத்தியம்! ஜகத் மித்தை! என்று
நிலையாக இருப்பது ஒன்றே! நடப்பது நவமே!
நாமரூப உலகம் வந்ததும் இல்லை! அது இருந்ததும்
இல்லை! அது மாறியதும் இல்லை! அது மறைந்ததும் இல்லை!
வந்ததும்! இருந்ததும்!! மாறியதும்!!!
மறைந்ததும்!!!! நாமரூப தோற்றங்களே!
அந்த நாமரூப தோற்றங்கள், நம்முடையதும் அல்ல!
அவை நாமும் அல்ல! அந்த நாமரூப தோற்றங்கள்
பின்னி பிணைந்து, விளையாடுவது, மனதின் தோஷ குணங்கள் ஆகும்.
அத்தோஷ குணங்களை காட்டி, விதிதாதா சாரப்படி,
விளையாடுவது, விதி என்ற சக்தி ஆகும். இதை வாக்கிய
விளக்கமாக, சொல்வது என்றால் மனம்! விதி! விதி!
ஆகும். இம்மூன்றும், நாமரூப, ஜகத் நிமித்தமாக,
பேசப்படுவதாகும். ஆனால் உண்மை இல்லை. ஆனால்
இவைகளை புண்ணிய பாபமாகவும்! தோஷ
குணங்களால் விளையும், பஞ்சமஹா பாப பாதகங்களாக
பேசப்படுகிறது. ஆனால் உண்மையல்ல.

கேள்வி பதில்

எல்லாம் நீயே! (18)
எல்லாம் உனதே!
எல்லாம் உன்னால்!
என ஸ்ரீ பகவானிடம்
விட்டவர்களுக்கு இவ்வித
நானாவித சந்தேக
மயக்கம் ஏது? அவர்
களுக்கு இங்கு இருப்பு ஏது?
இங்கு இயக்கம் ஏது?
அவர்களுடைய பொருள் ஏது? அப்படியானால்
பஞ்சமா பாப பாதக செயல்கள் எப்படி வந்தது?

உலகம் இல்லை என்பவர்களுக்கே இல்லை.
உலகம் உண்டு என்பவர்களுக்கு உண்டுதான்.
இந்த உண்மையின் திட உணர்வு அத்வைத
திட உணர்வுடன், அனுபவம் ஆன ஆத்ம ஞானி,
ஒருவனுக்கே, பொருந்தும். காரணம் இவன் ஒருவனே
மனம் அழிந்த மெய்ஞ்ஞானி அறிவானவனே.
மனம் இறவாதவர்க்கு இது பொருந்தாது.
மற்றும் அஞ்ஞ சாதகர்களும் கர்மா சம்பந்தம்
கொண்டதாகும்.
ஆத்மஞானம் ஒன்றே கர்மா சம்பந்தம் இல்லாததாகும்.
ஈஸ்வரனுக்கே நாமரூபமாய் இல்லை என்ற போது,
அவர்களால், உண்டானது எனச் சொல்லும் கற்பனை
நாமரூப ஜக ஜீவ தோற்றம் ஏது? மேலும் ஓர் நிலையில்,
மாயாவும், மோஹ மனமும் இல்லை என்ற போது, அம்மனதின்
கற்பனையான நாம ரூப ஜக ஜீவ தோற்றமேது?

பஞ்ச மஹா பாவ
பாதகச் செயல்
என அஞ்ச வேண்டாம்
(1) பற்று வரவின்படி (விதி)
பரிமாற்றம் நடைபெறும்.
(2) (இறை) (குரு) உணர்வால்
(மாற்றம்) உண்டாகலாம்.
(மாறவும் மறையவும்) செய்யலாம்.
(3) (வேறு வினையைக்காட்டி) (ஈடு)
கொடுத்து பயன் பெறுமாறு செய்யலாம் என்று
ஸ்ரீ மஹான்கள் வாயிலாக அறிகிறோம்.

(19)

பஞ்ச மா பாவ பாதகச் செயல்! ஆத்ம ஞானத்தால்,
வரு இழுக்குக்கு, காரணம் என்ன வென்றால்?
(மனம்) (இல்லாததே) (காரணம் ஆகும்.)

பஞ்சமா பாவ பாதகச் செயல் (உண்டாகு) (காரணம்)
என்ன வென்றால்?
(நான்,) (என்றல்,) (எனது,) என்ற அஹங்காரம்!
அதிகாரம், ஆதிக்கம், அவமானம், வெறியை, இந்த
(மனம் பற்றி) (ஆடாத ஆட்டமும்,) (தகாத பேச்சும்,)
(வேண்டாத செய்கையும்,) (தகாத சேர்க்கையும்)
(போட்டி பொறாமை,) (பட்டம், பதவி, பணம்,) இவைகளின்
(வெறி ஆட்டமும்) தான் காரணம்.

ஆத்மானந்த குழந்தைகளே! (நடந்தவைகளை
எண்ணி) வருந்த வேண்டாம். (எல்லாம் நீயே) என்று
(சர்வ அர்ப்பணத்தில்) முழுமையாக உங்களை, ஒப்படைத்தால்,
(பாவி இருந்தாலும்), அபராபச் செயல், நடைபெறுவதனை,
(பகவான்) (பார்த்துப்பான்) இது ஸத்தியம். திரு பாபா.

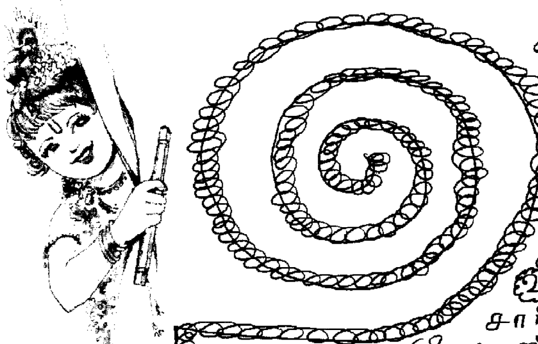

இதில் நம் மனம் நம் நிழலாக கருதப்படுகிறது. இது எப்படி உண்மை என்றால் உன் உள் இருப்பதோ சைதன்யம் நீ கண்களால் காண்பதோ உன் உடலையும் உன் உடலை சார்ந்த வினை சம்பந்த நாமரூப பொருள் காண்கிறாய். உன் உடலும் உன் வினையின் பொருள்களும் நாமரூபம் தொடரும்.

(20)

பாமா:— இந்த மனம் தானே பாபா! இந்த பாடு படுத்துகிறது? இதை சற்று நம் வசப்படுத்த, ஏதேனும் வேறு வழிமுறை இருக்கிறதா பாபா?

வைத்தியம்:— அம்மா குழந்தே பாமா! இல்லாத மனதிற்கு, ஏன் இருப்பு கொடுக்க வேண்டும்?

பாமா:— என்ன பாபா! இப்படி சொல்லிவிட்டீர்கள்? இல்லாத மனமா? போறுமே வாழ்க்கையை, இருப்பவர்களுக்கு, இந்த மனம் படுத்தும் பாடு சரிதான். ஸன்மார்க்க, பாதையில் செல்பவர்களுக்கு, கொஞ்சம் ஒதுங்கி இருக்கவாமே இந்த மனம்?

வைத்தியம்:— கொழந்தே பாமா! இதை கவனி. சாமான்யர்கள், மனதின் சொரூபமாகவே இருப்பதால், அவர்களுக்கு, இந்த மனதின் இருப்பு தனியே தெரிவதில்லை. ஆனால் நீயோ, மனம் ஒன்று இருப்பதாக, கற்பனை பண்ணிக் கொண்டு, உன் நிழலோடு நீ போராடுவது போல், போராடிக் கொண்டிருக்கிறாய். உன் எண்ணமும், அதை இல்லாமல் செய்ய வேண்டும் என்ற போராட்டமே நீங்காத சரியாக இருக்கிறது.

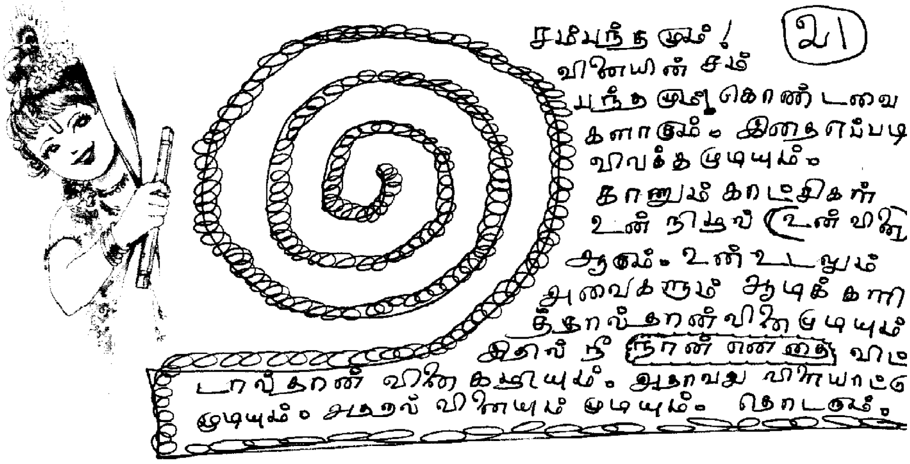

பாமா:— மனமே உங்களுக்கு, தோன்றவில்லையா பாமா? அப்படி அது உங்களிடம் வராதா?

வைத்தியம்:— நீ எதை மனம் எனச் சொல்கிறாய்? தெரிந்தால், இந்த ஏழைக்கு, விளங்கும்படி, சொல்லு பார்ப்போம்?

பாமா:— மன இரும்புக்கு எப்படி, விளக்கம் கொடுக்க முடியும்? மனம் என்றால் எண்ணம் தானே? ஏன்பாபா உங்களிடம் எண்ணமே வராதா?

வைத்தியம்:— எண்ணம் வந்தால் செய்யும். அந்த எண்ணம், என்னை ஒன்றும் செய்யவில்லையே. அது அமைதியாகத்தானே இருக்கிறது?

பாமா:— ஆசையே வருவதில்லையா?

வைத்தியம்:— ஆசை எப்படி வரும்? அது எப்படி இருக்கும்? அது என்ன செய்யும்?

பாமா:— இது என்ன பாபா புதிர் போட்டு, பேசுகிறீர்கள்? ஆசை எப்படி இருக்கும்? என்ன செய்யும் என்றால்? இதற்கு, எப்படி விளக்கம் கொடுப்பது? சரி சரி இதை இப்படி கேட்கிறேன்.

(22)

நான் எனதை விடாமல் உன் உடலுடன் அப்பொருள்களையும் இணைத்து உடைமையும் உரிமையும் இணைத்தால் உன் நிழல் (நாமரூபம்) எப்படி மறைந்து அழிய முடியும்? நாமரூப சம்பந்தம் கொண்ட உன் உடலும்! நாமரூப சம்பந்தம் கொண்ட உன்னுடைய பொருளும்! உருவமும் நிழலும் ஆகும். நான் எனதை விட்டால் உன் நிழல் (மனம்) அழியும் வேறு எதனாலும் நிழலாகிய மனதை அழிக்க முடியாது முடிந்தது.

பாமா:- அன்பின் குடிலில், அன்பர்கள் வருவதும், போவதும், தெரிகிறதா? இல்லையா?

வைத்தியம்:- தெரிகிறது.

பாமா:- அவர்கள்! பொருளும், பணமும், கொடுப்பது உங்களுக்கு, தெரிகிறதா? இல்லையா?

வைத்தியம்:- தெரிகிறது?

பாமா:- யார் யார் வருகிறார்கள்? என்னென்ன கொடுக்கிறார்கள் என்பது, தெரிகிறதா? இல்லையா?

வைத்தியம்:- இங்குதான் ஓர் மாற்றம் தோன்றுகிறது.

பாமா:- அது என்ன மாற்றம்?

வைத்தியம்:- அம்மா பாமா! இதை எம்பாணியில் சொன்னால், உனக்கு புரியாதுதான். ஆகவே இதை, உன் பாணியால், சொல்கிறேன் கேள்? ஆண்! பெண்! குழந்தைகள்! வேஷம் போட்டுக் கொண்டு, ஸ்ரீபகவானே வருகிறான். இங்கொன்று தேவைகளுக்கே மண்ணை வாரி பொருளும், பணமும் கொடுக்கிறான். இங்கு இத்தனை விதமாக இருப்பதும் ஸ்ரீபகவான்

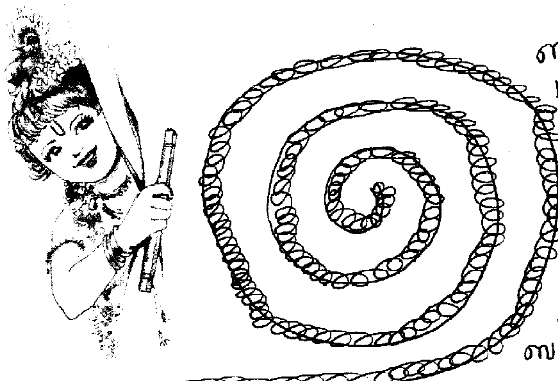

சன்மார்க்க (23)
பாதையில்
செல்பவர்களுக்கு
இந்த மனம் சற்று
ஒதுங்கி இருக்கலாமே
என ஓர் வாசகம் வரு
கிறது. இதை உரையும்
ஜகமார்க்கம் மனதின் வேறு
சன்மார்க்கம் அறிவின் வேறு.

வைத்தியம்

சன்மார்க்கம்/ஜகமார்க்கத்தை (மனதை) கண்டு கொள்ளாமல் ஒதுங்கியபடிதான் சிறந்து தொடரும்.

செல்லும் போது மணவாளன் பொருளே பிரசாதமாக உண்ணும் எடுத்தும் செல்கிறேன். ஆனால் ஓர் உண்மை. பொருள் வரும்! இருக்கும்! போகும்! ஆனால் இருப்பவன் ஸ்ரீபகவான் ஒருவனே. ஆனால் அவன் மாயாவினால் பல நாமரூபமாக தோன்றுகிறது.

பாமா:- (இடைமறிக்கிறாள்) பொறுங்கள் பாபா! பொறுங்கள் பாபா! இதை நாங்கள் எப்படி நம்புவது? எங்கள் கண்களுக்கு, ஆண்! பெண்! குழந்தைகளென, வித விதமாக தோன்றுபவை, உங்கள் கண்ணுக்கு மட்டும், ஸ்ரீபகவானாக தோன்றும் மாயம் என்ன?

வைத்தியம்:- நீ காண்பது மனக் கண்கள் யாம் உணர்வது அறிவுக் கண் ஆகும்.

பாமா:- எங்களுக்கும் அந்த அறிவுக் கண்ணை கொடுக்கலாமே பாபா?

வைத்தியம்:- அறிவுக்கண் என்பது, கொடுப்பதல்ல அம்மா நீயாக எடுப்பதாகும்.

பாமா:- புரியவில்லையே. பாபா?

கேள்வி பதில்

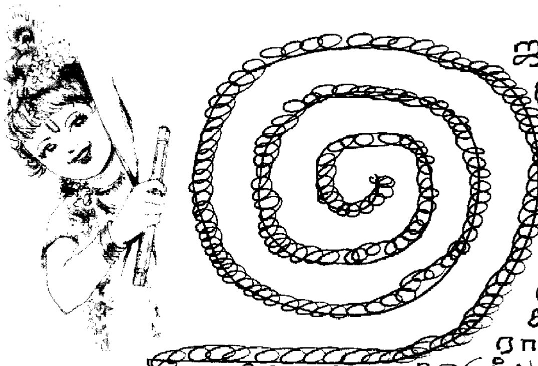

ஜகமார்க்கத்தை
துறக்குவதே (24)

அல்லா துஷ்டனை கண்
டால் தூர விலகு! என்பர்
துஷ்டனை விலகு என
சொல்லக் கூடாது!
சொல்ல முடியாது!
சொல்ல இயலாது!
காரணம் இது துஷ்டனின்
ராஜ்யம். அவன் ஆட்சி. அவன்
ஆட்சியில் நாம் இருந்து கொண்டு அவனை நீ போ
என விலக்குவது தர்மமில்லை. [illegible]

வைத்தியம்:— உன் கர்மவினையின் மனக் கண்கள் மூடினால், அறிவுக் கண் தானே பிரகாசிக்கும். அதுவே நீ விரும்புவதாகும்.

பாமா:— அந்த மனக் கண்களை, மூடத்தான் மார்க்கம் தெரியவில்லையே பாபா?

வைத்தியம்:— அம்மா பாமா! முன்பே ஆசையை வைத்தே உன் கேள்வி வந்தது. ஆசையால், அவஸ்தைப் படுகிறேன் என்றும். மனம் படுத்தும் பாடு, தாள முடியவில்லையே என்றும். கேள்வி வந்தது. அம்மா இன்று இருப்பு எப்படி எனக் கேட்டு, சொல்வாய் போம்?

பாமா:— தேவையும்! ஆசையும்! தான், மன இருப்பாகும். ஆசை இல்லையேல்! தேவை இல்லை! தேவை இல்லையேல்! ஆசை இல்லை! யென உணர்கிறேன். ஆனால் பாபா! இவ்விரண்டையும் இல்லாமல் செய்யும் மார்க்கம் தான், புரியவே! இவைகளை இல்லாமல், செய்து விட்டால், மனம் நம் வசப்படும். என்பதை உணர முடிகிறது. ஆனால் மார்க்கம் தான் தெரியவே!

வைத்தியம்:— சற்று முன், யாம் சொன்ன அனுபவ வாசகங்களை, உணர்ந்தாலே போதுமே!

பாமா:— அது எப்படி பாபா! சாத்தியமாகுமா?

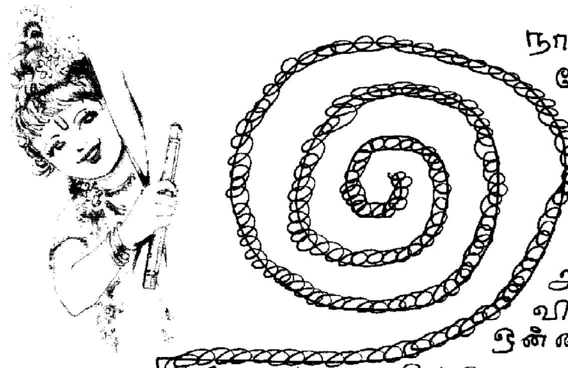

நாம் தான் ஒதுங்க வேண்டும். நாம் ஒதுங்குவது என்றால் (சர்வார்ப்பணம்) ஒன்றை செய்யும்போது அவன் நமக்கு உதவமாட்டான் என தெரிந்து கொண்டு அவன் உள்ளே ஒதுங்கி விடுவான். ஒன்றை விட்டால் ஒன்றை பற்றியே ஆக வேண்டும். (25)

ஆகவே நாம ரூப குண தோஷம் உள்ளே விடுவோம். கருணையான ஸ்ரீபகவான் உள்ளே நுழைந்துக் கொள்வான். முடிந்தது.

வைத்தியம்:- ஏன் சாத்தியமாகாது பாமா?

கணவன்! குழந்தை! உறவு, சுற்றம், நட்பு, ஆகிய (அநித்யமாயும்)! தொழில், குடும்பம், பணம் ஆகிய (அநித்யமாயும்)! ஸ்ரீபகவானே (வேஷம்) போட்டிருக்கிறான் எனவும், (தேவையறிந்து) (ஹிதமாய்) (ஆசையறிந்து) (மனப்பக்குவ நிமித்தமாக) (கொடுக்கவும்! எடுக்கவும்!) செய்கிறான் என்றும், நம் (மன தடுமாற்றத்தால்), வாங்கியதையும்! கொடுத்ததையும்! (மறந்து விட்டோம்) என்றும், ஸ்ரீபகவான் எது நடத்திறதும், எதைக் கொடுத்ததும், எதை எடுத்ததும் (நம் நன்மைக்கே) என உணர்ந்து பழகிக் கொண்டால், வேற்றுமை தெரியாது மறையும்! பேதம் தெரியாது ஒழியும்! ஆனந்தம் தானே நிலவும்.

பாமா:- ஆமாம் பாபா! நீங்கள் சொல்லும் போது கேட்க நன்றாகத்தான் இருக்கிறது. வாழ்க்கையில், நடைபெறும் போது, தவறி விடுகிறதே காரணம் என்ன?

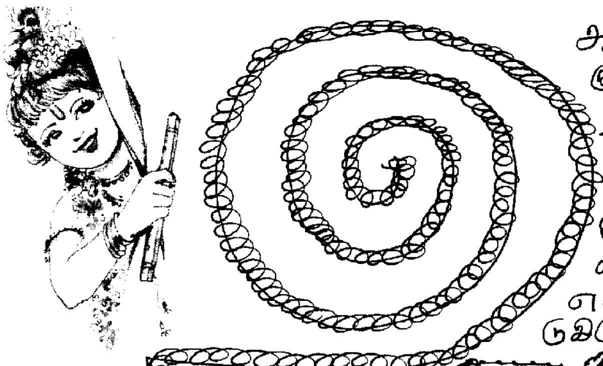

ஆண்! பெண்! ௨௬
குழந்தைகள்!
நாமரூபம் விளையாட்டு
ஆகும். அவ்விளை
யாட்டை எடுத்து
ரசிகையின் மனதை
வைத்து விளையாடுவேன்
என்று ஸ்ரீபகவான் ஆட்
டுகிறான் என்பதே வைத்தியம்.

அந்த ரசிகையின் மனதை நான்! எனது! என
சொந்தம் கொண்டாடி அம்மனமே துக்கிக்கிறது.

வைத்தியம்:- வேஷங்களை ஏன் மாற்றுகிறாய்?
வேஷங்களை காணுமல் வேஷம் போட்டிருப்பவனை
உள் இருப்பவனை உணரலாமே?

பாமா:- உள் இருப்பவனை, காண முடிய வில்லையே பாபா?

வைத்தியம்:- அது எப்படி காண முடியாமல் போகும்.
உன் மகன்! பள்ளிக்கு சென்று உன் மகன்! நடிக்கும் காட்சியை
காண்கிறாய் என வைத்துக் கொள். அங்கு உன் மகன்
ஓர் பெண் வேஷம் போட்டிருக்கிறான், என வைத்துக் கொள்.
குரலும் பெண் வேஷத்திற்கு, ஏற்றபடி மாற்றி யிருக்
கிறான் என, வைத்துக் கொள். அங்கு அக்காட்சியால்,
உன் மகனை காண்பாயா? ஓர் பெண்ணை காண்பாயா?

பாமா:- இது நல்ல உதாரணம் தான் பாபா!
ஒரு பெண்ணை காண்போம்! ஆனால் எம்மகனை உணர்வோம்.

வைத்தியம்:- அப்படியானால், காட்சி வேறுதான்!
உணர்வு வேறுதான்! என உணர முடிகிறதல்லவா?
இதைப் போலத்தான், இவ்வுலக மாகிய நாடக மேடையில்,
நடிக்கும் அனைத்து நாம ரூப, ஜட ஜீவ, தோற்றங்களின்
அனைத்தும். பரந் தோற்றமாகிய வேஷம் வேறுதான்

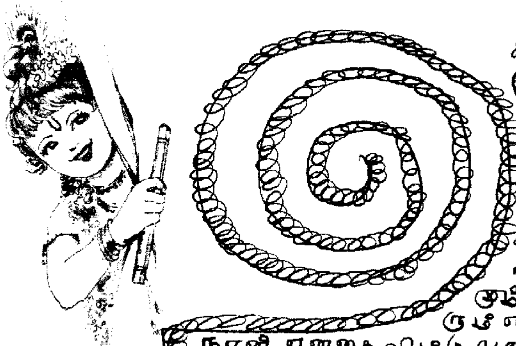

இங்கு காண்பான் (27)
நாமே என்றும், நாம ரூப வேஷம் வினை வசம் என்றும், நடிப்பு வினைப்படி திட்டமிட்ட காரியம் என்றும். இங்கு உரிமை உடைமை இருந்தால் வினையும் தொடரும்! ஆட்டமும் தொடரும்! பிறவியும் தொடரும் என்பதை உணர்ந்தால் போதும். நான் என்றதை விட்டு அது சர்வார்ப்பணம் ஆனால் வினையும் இல்லை. இயக்கமும் மனமும் இல்லை. நடத்தும் வினையென்ற ஸ்ரீமத்வாவும் இல்லை. இருப்பது நாமே.

வேஷம் போட்டு நடிப்பவன் வேறுதான் என, உணர முடிகிறதல்லவா? காட்சியை காணலாம். உள் இருப்பவனை காண முடியாது. ஆனால் உள் இருப்பவன் உணர முடியுமல்லவா?

பாமா:- ஆமாம் பாபா! காட்சியின், நாம ரூபம் வேறுதான். அக்காட்சியின் நாம ரூபத்தின் உள் இருப்பவன், வேறு தான் என, உணர்ந்தோம் பாபா. ஆனால் இந்த மிடாட்சியை ஏன், உடனே உணர முடியவில்லை பாபா.

ஸத்தியம்:- நாமரூப காட்சிகள் புறக்கண்களுக்கு மனக்கண்ணுக்கு தெரிகிறது. நாமும் ஓர் ஸ்தூலமாய் இருப்பதால், நம்பி விடுகிறது.

அந்த நாம ரூபத்தின், உள் இருப்பவன் கண்களுக்கு தெரியாமல், மறை பொருளாய் இருப்பதால், மனக்கண் நம்ப மறுக்கிறது. அறிவுக்கண் நம்புகிறது.

பாமா:- இப்படி உள் ஆழ்ந்து, உணர்ந்தாலும், நம்பிக்கை வர மறுக்கிறதே, காரணம் என்ன?

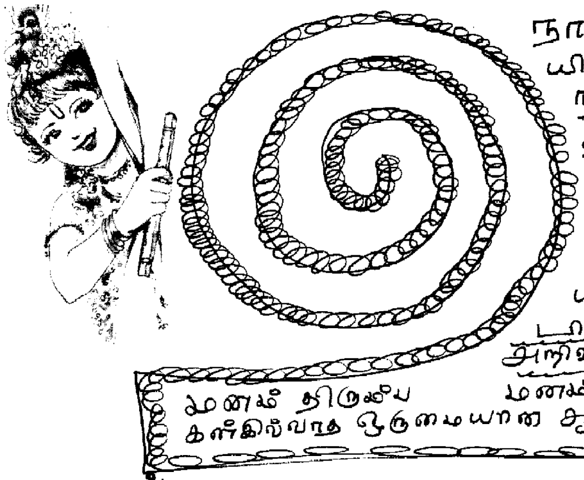

நாமரூப காட்சியில் மனம் மயங்கிறது. உள் இருப்பவனை உணர முடியாது. நாமரூபம் விதியின் வெளிவேஷம் என சத்தியமாக உணர்ந்து விட்டால் அங்கு மனமே அறிவாகிவிடும். அறிவான மனம் ஆகவும். அங்கேயே மனம் திரும்பி கலக்கமில்லாத ஒருமையான ஆனந்தம் நிறையும்.

(24)

வைத்தியம்:- பழக்க பேச்சு வழக்கும் செய்கை புறச்செயலாகவும் புறத் தோற்றமாகவும் அமைந்து விட்டதால், மனம் வெளியே பார்க்கிறது. அறிவு மௌனமாய் இருக்கிறது.

பாமா:- உள் இருப்பவனை, உணர்வு பூர்வமாக, எந்த வழியும், உணர வேண்டுமானால், நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் பாபா?

வைத்தியம்:- அன்பான பாமா! அந்த நாமரூப தோற்றங்களிலும், தோன்றும் காட்சி எல்லாம் விதியின் அசைவுகள் என்றும். அவை அவைகளின் விதியின்படி ஆடிக்களிக்கின்றன என்றும், அவைகளின் விதியின்படி, ஆட்டப்பட்டு கழிகின்றன என்றும். அந்த ஆட்டத்தில், கவனம் இல்லாமல் உள்ளே இருப்பவனிடம் மட்டுமே, ஸ்ரீ பகவானிடம் நம் கவனம் முழுமையாக இருந்தால், ஆட்டம் மறைந்து வரும். காட்சிக்கு எளியான் காண் என்று நீ அறிவாய், அவனை உணர்வாய்! காணுவாய்! மெய்யாகவாம்.

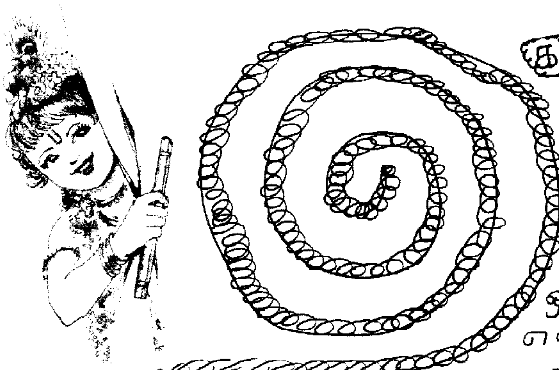

காட்சிக்கு எளியான்

29

என்றால்; நாம ரூப வெளிக் காட்சியை கண்டு மயங் காமல் கற்பனையை ஒழித்து அதன் உள் இருந்து இயக்கு பவனும், இயங்குபவனும் ஒருவனாகிய ஸ்ரீ பகவானே என்ற உணர்வில் ஒன்றா கலந்து விட்டால் அவன் காட்சிக்கு எளியவனே.

பாமா:— அன்பான பாபாவே! இதை இன்னமும் சற்று விளக்கமாக, உதாரணத்துடன் சொல்லுங்கள் பார்ப்போம்? ஏன் என்றால், இந்த மயக்கம் எங்கள் அனைவரிடமும், இருக்கிறது. எங்களை பாடம் கேட்டாலும். மடல்களை படித்தாலும். வேதாளம் பழைய படி முருங்கை மரத்தில் ஏறிய கதையாக இருக்கிறது. தயவு செய்து விளக்கம் கொடுக்கவும்.

வைத்தியம்:— என் அருமை செல்வமே பாமா! உன் குழந்தையானவன், பள்ளி செல்லும் போது, அம்மா! நான் ஓர் பெண் வேஷமிட்டு நடிக்கிறேன். நீயும் வந்து காணலாம் என சொல்லிவிட்டு அவன் பள்ளி சென்று விடுகிறான்; என வைத்துக் கொள். நீ என்ன வேஷம், போட்டுப் போகிறான் என, முன்பே தெரிந்து கொண்டாய். நீ பள்ளி சென்று, அந்த நாடகத்தை ரசிக்கிறாய். அங்கு உன் மகன் நடிக்கும் போது, அங்கு மேடையில் உன் மகனை நீ காணமாட்டாய். காண முடியாது. ஓர் பெண்ணைத்தான், நீ காண்பாய். அந்த நாடக ரங்கையில் உன் மகனாகிய அந்த பெண், அவர் கணவனிடம்

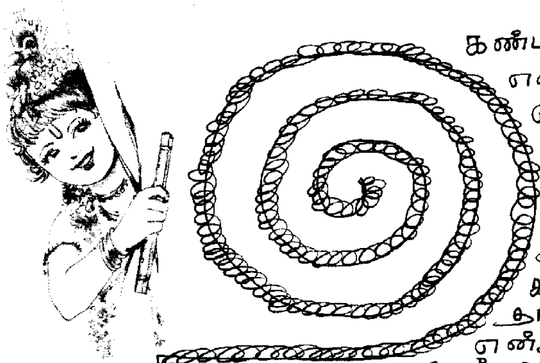

கண்டாலும் காணேன் காண்
என்றால் நாமரூப
வெளிக் காட்சி (30)
யாவையே மயங்கி
அதன் குணதோஷத்
தைக் ஆட்பட்டு விட்டால்
அக் குணதோஷமே உன்
கண்களை மறைத்து விடுவ
தால் நீ அவளை காணவில்லை
என்றும் உணர்க. நாமரூப
பொம்மை! படங்கள் பிரகாசிக்கிற! கண்டாலும்
நீ அவளை காணவில்லை. தோஷங்களையே காண்கிறாய்.

கொஞ்சி மகிழவும் செய்வாள் கணவனிடம் அடி
வாங்கவும் செய்வாள் அவருடைய குழந்தைகளிடம், அரவணைத்தும்
அதட்டியும் அடித்தும் வேலை வாங்குவாள். அங்கே
அந்த காட்சிகளையும், ரசனையோடு ரசிக்கும் நீ
அக்காட்சிகளில், ஒன்றி விடுவதால், அங்கே அந்த
மேடையில், அப்பெண் உன் மகள் என்பதை முழுமையா
மறந்து விடுவாயல்லவா? அதன் காரணம் என்னெ?

பாமா:— சற்று உள் ஆழ்ந்து சிந்தித்தால் ஆமாம் பாபா!
அங்கு என் மகளை காண மாட்டோம். ஒரு
குடும்ப பெண்ணைத்தான் காண்போம். ரசிப்போம்.
அங்கு எம் எண்ணம், எப்படி இருக்கும் என்றால்?
(A) இந்த பெண் இப்படி செய்கிறாளே! இப்படி பேசுகிறாளே!
இப்படி செய்யலாமே! இப்படி பேசலாமே! இவள்
இப்படி நடந்தால், குடும்பத்தில் பிரச்சினையே இராதே.
இவ்விடங்களை ரசிக்கும் போது, இவள் செய்வது
சரிதான். நல்ல பொறுப்பாக நடக்கிறாள்.
நாமும் இவ்வாறு நடந்தால், நலமாக இருக்கும்.
அவள் குழந்தைகளை நன்கு பராமரிக்கிறாள் என்று
அனைத்து விதமாக திறமையுடன் ரசிப்போம்.

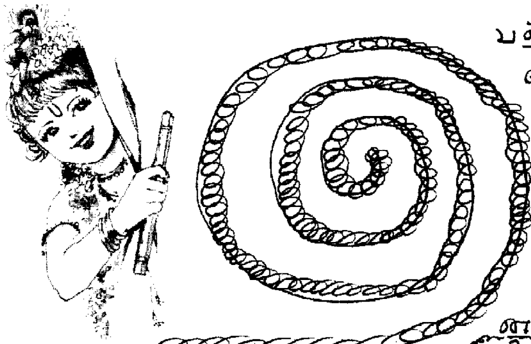

பஞ்ச மஹா பாப பாதகச் செயல் விதி! மன (31) சம்பந்தமாகும். இந்த வினையும்! மனதையும்! வைத்தே விதி நடத்துகிறது என உணர வேண்டும். இந்த வினையும்! மனமும்! எப்படி பின்னால் இருக்கிறது என்றால்? பூர்வ கர்மாவை விட இக் கர்மாவில் இறை உணர்வு இல்லாத நாலும் தொடர்பு

(B) அப்பெண்ணுக்கு, (நம் மகனுக்கு) உரிய கணவனை பார்த்து, இவன் நல்ல திறமையானவனே! ஆனால் நம் மனைவிக்கு தெரியாமல், குடிகாரனாக இருக்கிறானே? நம் மனைவி மேலும்! பிள்ளைகள் மேலும்! ரொம்ப பிரியமாக இருக்கிறானே! நல்லா சிக்கனமாக, குடும்பம் நடத்துகிறான் என்றும், அவனின் நல்ல நிலைகளிலும்! வேற்றியும்! தோற்றியும்! கர்மவினை செய்து கொண்டே அந்த கதா நாடக பாத்திரங்களுடன் ஒன்றி, விலகாமல் நாம், நாடகம் காண்கிறோம் என்ற, எண்ணம் இல்லாமல், அவர்களுள் ஒருவனாகவே ஆகி விடுவோம். இப்போது புரிகிறதா பாபா. இவ்வுலகமும்! நாமும்! எப்படி பின்னிப் பிணைகிறோம் என உணர முடிகிறது பாபா. அதனால் தான் நாங்கள், அடிக்கொருமுறை, சொல்லும் வாசகமாவது:— காண்பவனாக இரு என்றும், சாட்சியாய் நான்! எனது! என மயங்கி விடாதே என்பது, எந்த அளவில், உண்மையென விளங்குகிறது பாபா.

கேள்வி பதில்

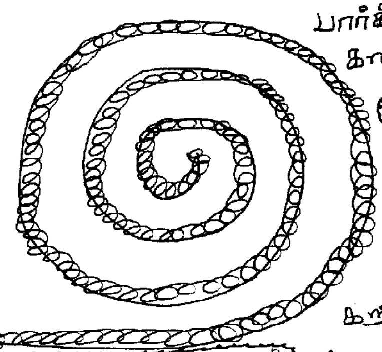

பார்க்கும் (பார்வையாலும்)
காதால் கேட்கும் (ஒலி)
(வார்த்தைகளாலும்)
இவ்விரண்டையும்
வைத்தே (தோஷ!)
(காம! மோஹ! வேக!)
(து) (வே) (ஷ)
கற்பனையான் (துடித்து)

(பார்த்தையாலும்) அதுவே செய்கையாக மாறி கர்மாவை பிணைத்துக் கொண்டே தொடரும்

வைத்தியம்:— குழந்தாய் ராமா! நீ உணர்ந்தது அனைத்தும், உணர்வு பூர்வமான, வைத்தியமே ஆகும்.

(நாமரூப வேஷமானது) (புண்ணிய பாவ வினையாகும்.)
" " (திட்டமிட்ட காரியமாகும்.)
" " (மறுக்கவோ/விலக்கவோ/முடியாதது.)
" " (அவரவர் புண்ணிய பாபம் ஆகும்.)
" " (மாயாவும் மனமும் இணைந்து நடத்துவதாகும்.)
" " (நான் எனதை விட்டால் முடிவுறும்.)
" " (" " தொட்டால் தொடர்வதும்.)
" " (பந்தத்தின் ஜீவ போர்வையாகும்.)
" " (கலிதோஷங்களின் விளையாட்டாகும்.)
" " (காட்சி ஆகும். அங்கு காண்பவன் இல்லை.)

பாமா:— இந்த அளவுக்கு, இந்த மனம், ஓட்டகாரணமானது, எது பாபா?

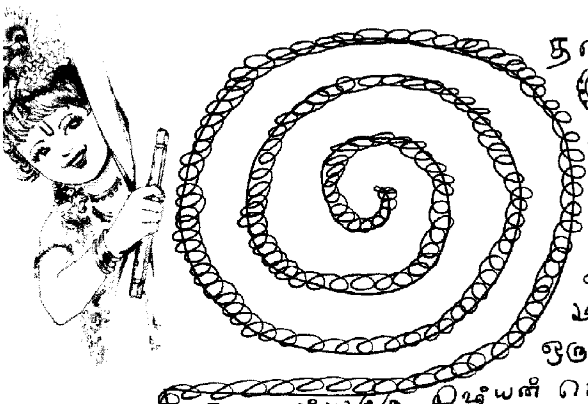

தன்மையாலும்
குருஹத்தியை (33)
தவிர மற்ற நான்கும்
உண்டாகிறது என
ஸ்ரீமஹான்களின்
வாயிலாக அறிகிறேன்.
இந்த குருஹத்தி ஒன்று
மட்டும் சாமான்ய குரு
ஒருவருக்கே பொருந்தும்.
சிஷ்யன் செய்யும் அபராதத்தை
சாமான்ய குரு
உண்மை ஜீரணிக்க முடியாது, ஆகவே அத்தோஷம்
உண்டாகிறது தோடமே.

வைத்தியம்:— கொஞ்சந்தே பாமா! தர்கவனசக்தி
இல்லாததும் ஈர்கவன சக்தி ஆட்படுத்தியதுதான்
என்று உணர்வாயாக.
பாமா:— ஈர்கவன சக்தி அப்படி ஒட்ட, எது
காரணமானது பாபா?
வைத்தியம்:— நாமரூப தோற்றங்கள், இது
இயற்கையின் விளையாட்டு அதாவது, அந்த
புண்ணிய பாப, தொடர் விளையாட்டு என, உண
ராமல், அந்த நாமரூப தோற்றங்கள், நானது
என, சொந்தம் கொண்டாடி, பந்தப் படுவதே
ஈர்கவனத்திற்கு, காரணமாக அமைகிறது.
பாமா:— இந்த விளையாட்டினில், விளையும்
ஈர்கவன சக்தியை, தகர்ப்பதற்கு ஏதேனும்
எளிய உபாயம், உண்டா பாபா?
வைத்தியம்:— அது ஓர் தொடர் வினை விளையாட்டு
என, உணர்ந்த பிறகும், அதில் ஈடுபாடு, நமக்கு
தேவையா என. எண்ணிப்பார்? புரியுதா?

கேள்வி பதில்

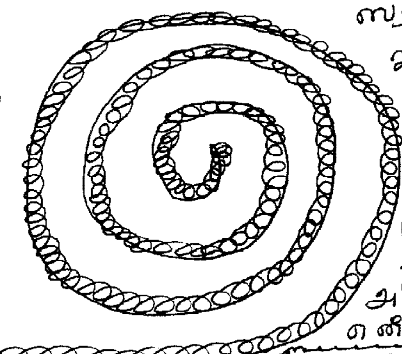

ஸத்குருவே! நாம ரூப
ஜகத்! ஜீவ! (37)
எல்லா ஜாதிகளையும்
அதிசயமாக இருப்பதால்
இவர் ஒருவர் மட்டுமே
நாட்டுக்கு ஒரு
பாவனர். இவரிடம்
அன்பும் மரியாதையும்
என்று உபசாரமாக சொல்
வதைவிட அவர் சந்நிதியில் அப்படி ஒன்று இல்லை
என்றே ஸ்ரீமஹான்கள் வாயிலாக அறிகிறோம் முடிந்து.

பாமா:— ஒளி அருமை பாமாவே! ஒட்டுறவு இல்லையானால், வாழ்வு கிடையாதே! நமக்கு சாதனைதான் முக்கியம். வாழ்வைத்தானே, சாதனையாக்க வேணுமென்று, சொல்வீர்கள். ஆனால் இப்போது வாழ்வே வேண்டாம் என்ற, கருத்தில் சொல்வதைப் போல், அமைகிறதே உங்கள் வாக்கு?

மைத்ரேயம்:— வாழ்வை, வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லையே? ஒட்டுறவு இல்லாமல் நல்லுறவு கொள்ளவாமே?

பாமா:— நல்லுறவா? அதென்ன புது வார்த்தை? அதன் விளக்கம் என்ன?

மைத்ரேயம்:— சற்று அமைதியாக சிந்தித்து நோக்கு? உறவு, சுற்றம், நட்பு, இவை உன் வினை விதி வசத்தால், உன்னைத் தேடியும் வரும். இவ சந்தர்ப்பங்களில், நீயும் நாடி செல்ல வேண்டி வரும். அது போக்கு வரவு கொடுக்கல் வாங்கல் என நடைபெற்று, முடிவுறவும் செய்யும். தொடரவும் செய்யும். அது சமயம்,

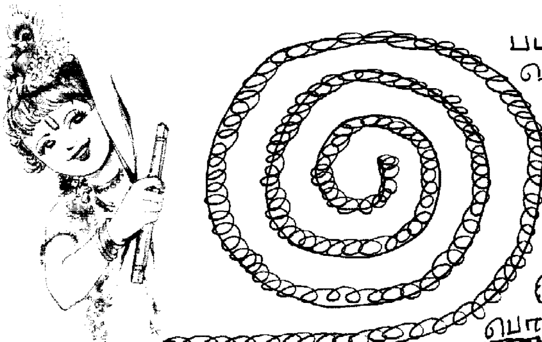

பட்டும் படாமல் தொட்டும் தொடாமல் விளக்கம் (35)

சொந்த பந்த பாச பற்றின் வாக்கில் சிக்காமல் இருப்பது பட்டும் படாமல் ஆகும்.

பொருளோ! பணமோ! போன்ற வஸ்துக்களையோ எனது என சொந்தம் கொண்டாடி தொடாமல் இருப்பது தொடும்.

உன் வாக்கும் செய்கை பட்டும் படாமலும்! தொட்டும் தொடாமலும்! இருக்க வேண்டும்.

இது உன்னால் முடியும். முடியாததை யாம் புலம்போம்.

பாமரா:— அவசியம் செய்வோம் பாபா! இதன் விளக்கம் என்ன? பட்டும் படாமல்! தொட்டும் தொடாமல்! என்றால் என்ன?

வைத்தியம்:— இதுவே உன் வாழ்வின் சாதனையாகும்.

(A) பட்டும் படாமல்:— எவரிடமும், என்ன பேசினாலும்! எது பற்றி பேசினாலும்! ஒட்டுதல் உறவு இல்லாமல் பேசுவாயாக. அதாவது?

பாச உணர்ச்சியின் பேச்சு வேண்டாம். இறை குரு உணர்வின் வாக்கு வர வேண்டும். இது சம்பந்தம் இல்லாத வாக்காக மாறும். உன்னை நாடி வருபவரிடமும்! நீ தேடி போனவர்களிடமும்! இதனால் ஒட்டுதல் உறவு ஸ்திரப்படும். அதாவது

முடியும் வினைகள் உன்னை வந்து ஒட்டும்.
முடியா வினைகள் உன்னைவிட்டு அகலும். } அதாவது

விளக்கம் மேல்.

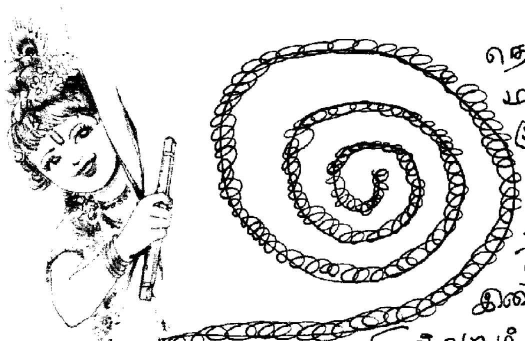

தொடரும் தொடரா
மாய் இருப்பதாகும். (36)
முந்தையது ஞானதோ
ஷத்தை உண்டென்றும்.
பிந்தையது வினையின்
தொடர்பை உண்டென்றும்.
இவைகளை சரிவரப்பணமாக
உணர்ந்து (எல்லாம் நீயே) பேசுறதும், (எல்லாம்
உனதே) என உணர்ந்து தொட்டாலும் தொடரும்.

ஓட்டு என்பது வாக்காகும் (இது முடிவுறும்)
உறவு என்பது செய்கையின் கொடுக்கல் வாங்கல் ஆகும்.
வினைத் தொடர்பு இருந்தால், அந்த உறவு!
சுற்றம்! நட்பு! வினை முடியும் வரை இருப்பர்.
வினை இல்லாமல் உன் வாக்காலும் உன் செய்கையாலும்
கவரப்பட்டவர் ஏதேனும் ஒன்றை கொடுத்தோ!
உன் கர்மாவையும் அவர்கள் கர்மாவையும்
எடுத்தோ! ↑ கர்மாவை முடித்து விட்டு, அடுத்து
எந்த தொடர்பும் இல்லாமல், மறைவர்.
(அதைக்கண்டு கலக்க பயம் வேண்டாம்)
வினை சம்பந்தம், உள்ளவர்கள், சிலகாலம்
வினை பரிமாற்றம், செய்து விட்டு, விலகுவர்.
இந்த உறவு! சுற்றம்! நட்பு! உன்னைவிட்டு
அகல! அகல! அகல! அகல! அகல!
அதிசய பந்துக்கள்
மெதுவாக! மெதுவாக! மெதுவாக! மெதுவாக!
உன்னைச் சார்வர்.

பாமா:- இந்த அதிசய பந்துக்கள் யார்? எப்படி
வருகின்றனர்? என்ன செய்கின்றனர்? ஹாக்ஷேகண்பாபா?

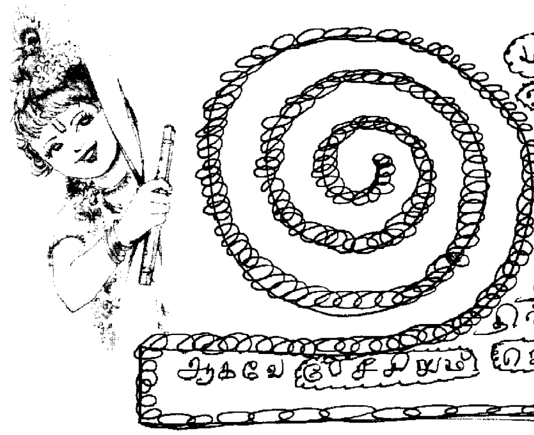

மறைபாரமும்
ஞானியான் தோஷ
ஸம்பந்தம் ஒழியும்.
நாமரூபத்தில் வலு
இல்லை அது வெறும்
மணல் அதை சொந்
தம் கொண்டாடும் மன
திடம்தான் வலு இருக்கிறது.

37

ஆகவே பேசுவதும் செய்கையிலும் கவனம் தேவை.
முடிந்தது.

வைத்தியம்:- அன்பான அம்மா! பாமா! உன்
தற்காலிக உறவு, சுற்றம், நட்பு, இவை எல்லாம்
உன் புண்ணிய பாப வினை சம்பந்தம் கொண்டவை.
இவை உன், போக்கு வரவிலும், கொடுக்கல்
வாங்கலிலும் பொருளோ, வாக்கோ, வாங்கி
யும், கொடுத்தும், வினையை முடிக்கவும்
செய்வர். வினை தொடரவும் செய்வர்.
இவர்களை ஸ்ரீ ஞானிகள் சத்ருக்கள் எனச்
சொல்வர். இவர்கள், அனைவரும், உன் வினை
உடல் சம்பந்தம், கொண்டவர்கள் ஆகும்.
உன் சரீராபிமானத்தினால், உன் ஸ்ரீ பகவானிடம்
முழுமையாக, உன்னை ஒப்படைத்துவிட்டால்,
முன்பு சொன்ன நிலைப்படி, அனைத்தையும், ஸ்ரீ பக
வானின் மாயா கவனித்து, அதன் மகனை
மனதை தாம் ஏற்றுக் கொள்ளும். மாயாவும்
அதன் மகனும் உன்னை விட்டு நீங்கும் போது,
உன்னிடம் மிச்சம் மீதி பிராரப்த வினை தான்
எஞ்சி இருக்கும். அவைகளை நிவர்த்தி செய்யும்

கேள்வி பதில்

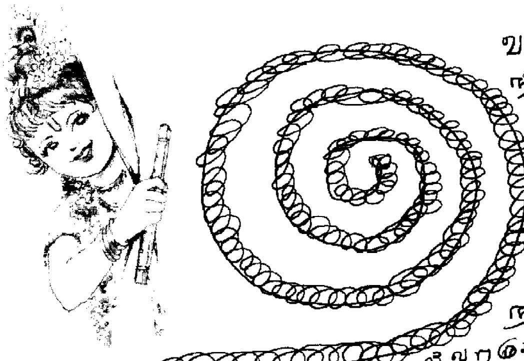

வந்து போவர் என்ற
நிலையில் வரும் அதி
சயமந்துக்கள் (38)
உறவு சுற்றம் நட்பு
வடிவிலும் வரலாம்.
அன்பர்கள் வடிவிலும்
வரலாம். ஆனால் உன்
உணர்வு இறை குரு
நம்பிக்கையில் ஒன்றி
இருப்பதால் எல்லாரும் நம்மவர்களே என
என்றுதோன்றும். அன்னியர்களாக தோன்றாது.

நிமித்தமாக, உன் வினை சம்பந்தம்
இல்லாமலும்! அவர்கள் வினை உன்னை
பற்றாத, நிலையுள்ளவர்களும் ஆகிய
சில தோற்றங்கள் உன் வினை நிமித்தமாக

வந்து போவர்

சில நாம ரூப தோற்றங்கள் வந்து போவர்
என்றால்???

ஸ்ரீபகவானுக்கு, அனுபவஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்லுமே?
திருவாசகமாவது ஒன்று தோன்றாத துணைவன்
இரண்டாவது தெய்வம் மனுஷ்யனும்.

என்ற நிலையில் யாருமற்ற அனாதையாய், நிர்க்கதியானவர்,
ஸத்கதி ஆவான் ஸ்ரீபகவான். அதனால் இக்கலியில்
ஸ்ரீபகவானவன், நேரில் தோன்றமாட்டான்.
மறைபொருளாகிய மாறு உருவத்தில் தோன்றுவான்.
உன் சாதனையை அனுசரித்து நேரிலும் ,,

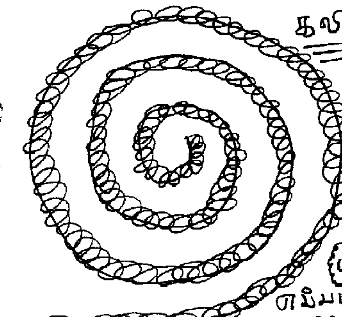

கலியில் ஸ்ரீபகவான்! (39)

உள்ள உருக்கமும்! ஏக்கமும்! ,, கண்ணீர் பெருக்கமும் கொண்ட எந்த பக்தை ஆன்மாவும் அவஸ்யம் பிரமாணமாக சொல்கிறேன் ஸ்ரீபகவானை காண முடியும். எப்படி என்றால்? ஸ்ரீபகவானைத் தோன்றாத் துணைவன் நிலையிலும் தெய்வம் மனுஷ்யரூபம் நிலையிலும்தான் வருவான். வாடடும்.

இங்கு, எல்லாம்! ஸ்ரீபகவானே என, அனைத்து நாமரூபங்களையும் நம்பினால் உன் நம்பிக்கை, வீண் போகாது. அவஸ்யம் ஓர் நாள் ஸ்ரீபகவான் வந்தே தீருவான்! வந்தே ஆக வேண்டும்! அப்படி இல்லையாயின், ஸ்ரீபகவானும் பொய்! அம்பரமும் பொய்! என்றாகி விடும். இது இந்த ஏழையின் அனுபவமாகும்.

பாமா:— ஹே அன்பான பாமா ஜீ! இந்த கோரமான கலியுகத்தில், தாங்கள் கூறும், ஸத்திய வாக்கை! இந்த விபரீதமனம், நம்ப வேண்டுமே பாமா. சிறு சிறு, மாற்றம் நடந்தாலும், இது விதியின் நடைமுறை என, தடுமாறாமல் இருக்க வேண்டுமே பாமா. கொஞ்சம் தடுமாறினாலும், அகுவமாதான இருளில் மனம், விழுந்து விடுகிறதே பாமா! இக்கோரமான கலியில், ஸ்ரீபகவான் உடனுக்குடன் தடுத்து, ஆட்கொள்ளவா காதா பாமா? சாண் ஏற, முழம் சறுக்க என்ற, கதையாகத்தானே, இருக்கிறது பாமா. எங்கள் அனைவரின், கதையும்? அன்பான பாமா ஜீ! கண்ணுக்கு கண் எதிரே கட்டையிலே வேகக் கண்டும்! என்றென்றும் ஸ்திரமாக இருப்போம் என பேதை மடநெஞ்சம், எண்ணுகிறதே பாமா.

உறவு! சுற்றம்! நட்பு! அன்பர்கள்! கணவர்! மனைவி! குழந்தை! ஸ்ரீமாதா! ஸ்ரீபிதா! ஆகிய இந்த வேஷம் ஸ்ரீபகவான் தாங்கியே லீலைபுரிவான். அங்கு அவசரம் ஆத்திரம் படபடப்பு வேண்டாம். ஞானம் பொறுமை இறை குரு உணர்வு வேண்டும். தொடரும். (40)

ஹே பாமா! சத்திய வாசகம் தாங்கள் அனேகம், சொன்னாலும், அசத்திய உலகம் நாமரூபங்களை காட்டி காட்டி! பயமுறுத்துகிறதே. பாமா. உலகம் என்ன சொல்கிறது என்றால்? உலகம் மண்ணாங்கட்டி! அது எங்கே சொல்கிறது? மனம் என்ன சொல்கிறது என்றால்?

கண்களுக்கு தெரியும் உலகை நம்பாமல், கண்ணுக்கு தெரியாத ஸ்ரீபகவானை நம்புகிறாயா? நான் இல்லையானால், நீ ஓர் அனாதைதான். என் இணக்கவர் உன்னை சீண்டக்கூடமாட்டார்கள். என்னுடைய பொருளை, அனுபவித்துக் கொண்டு, ஜேஜே! ஜேஜே! ஜேஜே! என வாழலாமே? உனக்கு பொன் வேண்டுமா? பொருள் வேண்டுமா? பெண் வேண்டுமா? போகம் வேண்டுமா? உனக்காக நானே உண்டு பண்ணி வைத்திருக்கிறேன். வாவா! வாவா! வாவா! வாவா! என,

அங்கே நடைபெறும்
காரியம் முடிந்தபின்
உள் ஆழ்ந்து உணர்ந் (41)
ஒருமுறை இருமுறை தவறலாம்
பின் உன் அனுபவத்தில்
அது ஸ்ரீபகவானே என உணர
முடியும். அவசரம் இல்லாமல்
உணர வேண்டும். இந்த அனுபவம்
பெருக பெருக அவன்தான் என உணர்வாய்.
தொடரும்.

(கருத்து)
பாசக் கயிற்றை வீசி அழைக்கிறதே பாபா
நான் உடல் இயலாத காலத்தில், அனாதையான
உனக்கு, ஒரு சொம்பு ஜலம் கூட தருபவர்
எவரும் இல்லை. நாமரூப விகாரங்கள் நானே இருக்கிறேன்
என அறை கூவிக் கொண்டு,
அனாதை ரக்ஷகனாகவும்! ஆபத் பாந்தவனாகவும்!
தீனதயாளுவாகவும்! கருணா மூர்த்தியாகவும்!
இருக்கும் ப்ரம்ம திருவாளனை, ஞான ஓட்டாமல்
எண்ண விடாமல்
மோஹ போஹத் திரையைப் போட்டு மறைக்கிறது.
இக்கலியுக கோர உலகம். இம்மனதின் அறைகூவல்
எப்படி இருக்கிறது என்றால்?
கண்களுக்கு கண் எதிரே, ப்ரத்யக்ஷமாக காணும்
நாமரூப, பொன், பெண், போஹப் பொருள்களை,
நாடாமல், கண்களுக்கு தெரியாமல், சூக்ஷ்ம சொல்
வாக்கமான, ஸ்ரீ பகவானை நம்பி கெட வேண்டாம்!
என போஹ மோஹத்தை, காட்டி பயமுறுத்துகிறதே பாபா.

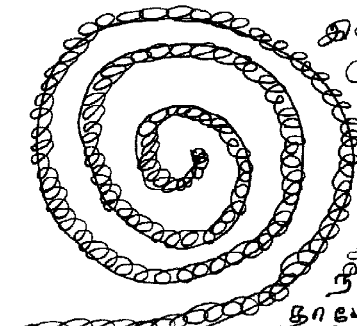

இவ்வுணர்வு பெருகும்போது (குன்றா) (42)
(மனம்) தானே மறைந்துவிடும். (இவ்வு
மனம்) என்ற (அறிவு)
பிரகாசிக்கும். இந்த
அறிவு பிரகாசித்து விட்டால்
நீ காணும் (தாவக்காட்சி)
தானே மறைந்துவிடும். அங்கே
நீ எந்த வடிவில் ஸ்ரீமகரிஷி என்னுகிறாயோ
அந்த வடிவில் அவஸ்யம் காணலாம். தொடரும்.

இந்தியர் மெய்ஞானம்

வைத்தியம்:- இவ்வளவு சொல்லி விட்டாயே பாமா!
(இப்பொருள் விளக்கம்) எவருடையது, சொல்வாய் பாமா?

பாமா:- (உள் ஆழ்ந்து கவனித்தாள்) எம் அருமை
பாமாவே! இவை அனைத்தும் (இம்மாயா மனதுடையதே)
ஆகும். இதன் பொறுப்பு, வேறு எவரும், இல்லவே இல்லை.

வைத்தியம்:- இங்கு (உன் அறிவு) என்ன உணர்த்
துகிறது, கவனி பாமா. (குருகிருபையால் கவனம் பெற்றாள்)

பாமா:- (மேலும், மேலும், உள் ஆழ்ந்தாள்.
(அறிவோடு ஒன்றினாள்). அப்போது, (அறிவின் வாக்கு),
உள் இருந்து வந்தது:- ஓர் அனுபவ வாசகம் சொன்னாள்.)

பொய்யை பொய்யென் றறியும் போதகத்
திற்கு — ஆதாவு உன், மெய் அறிவு தானே ஐயா???
பிதற்றித் திரிவது மனம்! அமைதி அடக்கத்தின்
(மௌனமாயிருப்பது) (அறிவாகும்). பித்தனைப்போல்
லபோ! லபோ! லபோ! லபோ! லபோ! லபோ! என்று
பிதற்றுகின்ற, (பேதை மடநெஞ்சே) (செத்துவிட்டதே இவண்???)

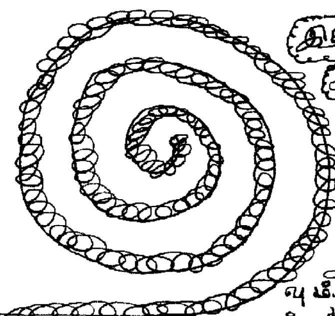

43

இதன் சாதனை
ஆக்கிரம் அனு
சாரம் பயம்
வேகம் இல்லாத நியதியால்
அமைதியின் பொறுமை
யும் காணும் இறைவனும்
அதை உணர்த்தும் ஸத்குரு
பும்தான் உன் எண்ணத்தில
மற்றும் நீ காணும் நாம ரூபம்
நீ பெற வேண்டும் உணர வேண்டும் முடிந்தது.
வெளி வேஷம் எனவே

<u>பாமா</u>:- ஹே அன்பான பாபா! சற்றுமுன் பிதற்றியது எல்லாம், என் மனமே என உணர்கிறேன். அது யாதெனில்,
பிதற்றித் திரிவது மனம் ஆகும். பிரித்து அறிவது அறிவு ஆகும்.
என் அறிவால், மனதின் வீண் கற்பனையையும், அதன் நாம ரூபங்களையும், என் அறிவால், உணரும் போது, அனைத்து நாம ரூபங்களும், மண்ணே என்றும், மண்ணுக்கு அன்னியமாய், எதுவுமே இல்லை என்றும் உணர்கிறேன். நாமரூபம் தோற்றமே, மன எழுச்சி ஆரம்பம்! ஆதிர ஏதென்று, உணர்ந்தோம். அம்மனமானது, மாயாவின் அம்சமாக இருப்பதால், அம்மாயாவின் தோற்றமாக, அம்மனம் இரண்டாக பிரிவதாக தோன்றுகிறது. எப்படி என்றால்?
பந்தப்படும் மனம் என்றும் பந்தப்படுத்தும் மனம் என்றும். இவ்விரண்டையும், மனம் என்றும் புத்தி என்றும் ஓர் உவமானமாக கொள்ளலாம். அவ்வுண்மை.
(A) பந்தப்படும் மனதை, நாம ரூப ஜக ஜீவ தோற்றமாக கொள்ளலாம்.
(B) பந்தப்படுத்தும் புத்தியை, அந்த அனைத்து நாம ரூபங்களையும், ஏனை உனது, என போதிக்கும் புத்தியாக கொள்ளலாம்.

கேள்வி பதில்

ஞான வாஷிஷ்டத்தின் கதை நிறைய உண்டு. ஆனால் அவை பொய்யான கற்பனை ஆகும். இதில் ஓர் பூவரிகளே கொடுக்கிறோம். பொய்யாந் தோற்றங்கள் அவ்வளவு தான். (44)

இது மனதின் கதை என்பதில் வருவதாகும்.

இங்கு இக்காட்சியையும், இந்நிகழ்ச்சியையும்! உணரும் போது, இரு மொடாக் குடிகாரர்கள் நன்கு குடித்து விட்டு, அக்குடி போதையில் நடத்தும் கூத்தும் கும்மாளமும்! போலும் நிலையாக உள்ளது. இக்காட்சியும்! நிகழ்ச்சியும்! எப்படி அமைந்திருக்கிறது என்றால்?

ஞான வாஷிஷ்டத்தில் மனதின் கதையென்று ஓர் வேடிக்கை கதை உண்டு. மனதின் கதை என்றுவே பொய்யான கற்பனை என உணர வேண்டும்.

(A) இரு அரசகுமாரர்கள் பாழ்வன காட்டில் மிருக வேட்டையாட சென்றார்கள்.

(B) அவ்விருவரும், பொம்மைக் குதிரைகளில், ஏறி அதி வேகமாக சென்றார்கள்.

(C) வழியில் பசியெடுத்ததால், அப்பாவிகள் மணல் சாதமாகவும், வெறும் பொடி கூழாங்கற்களை பொரியல் ஆகவும்; கானல் ஜலத்தை, சாம்பார் ஆகவும், ஆக்கிக் கொண்டார்கள்.

(D) பல் இல்லாத அந்த அரசகுமாரர்கள் கடித்து சுவைத்து உண்டனர். (இன்னமும் நிறைய உண்டு)

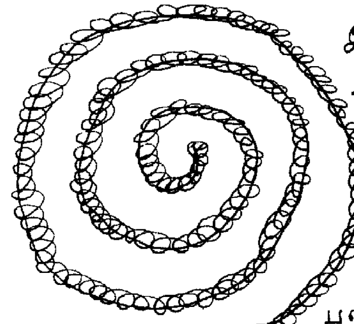

இந்த மனமானது (45)
நாம ரூபத்தை
வேறே நிழல் பெறுவதாயும்
ஞானதோஷங்களையே
உண்டு வளர்வதாயும்,
போட்டி பொறாமையால்
பேர், புகழ், பட்டம், பதவி,
பணம், இவைகளே மூல
தன்மாத்ர இருப்பதனையும், காட்டிக்கொள்ளும் அதன்
நிகழ்ச்சிகளையும் நிழல் பெறுவதனையும் தொடரும்.

என இந்த விதமாக, பொய்மையே மெய்யாக்கி
சொல்லும், கதையைப் போன்று,
பொய் மனமும், இந்த பொய்க்கே ஜால்ரா போட்டு
மெய்யாக, மாயை பண்ணும், பொய் புத்தியும்,
மனம் நான், நாமரூப ஜக ஜீவ தோற்றங்களை, உண்டு
பண்ணினேன், என்றும், புத்தி, அந்த நாமரூப ஜக,
ஜீவ தோற்றங்கள், சத்தியமாக உள்ளன என்றும்,
நான் அனுபவித்தேன், அனுபவிப்பேன், அனுபவிக்கிறேன்,
என்றும், பொய்யாக கொட்டமடித்து கும்மாளம் போட்டு,
குடிபோதையில் ஆடிக்கொண்டு அறிவு சொரூபமான
எம்மைப் பார்த்து, நீயும் வந்து விடு என்றும், உனக்கு
வேறு கதியில்லை என்றும், நாங்களே உன்னையும் பகவானையும்
உங்கப்பனையும் பாட்டியையும் அடக்கி ஆட்டுகிறோம்,
என்றும், பேத்திக் திரிகின்றன, இவைகள் இது,
மிக மிக மிக

நாமரூப ஜகத் ஜீவ
ஈஸ்வராதிகளும் (46)
இம்மனதிலேயே
விளங்கப்படுவதையும்!
விளம்பப்படுவதையும்!
விளம்பப்படுவதையும்!
நாமரூப சிருஷ்டி மாயாவின்
காரியமாக இருப்பதையும்!
குணதோஷ எண்ண விளையாட்டு மாயாவின்
மைந்தன் மனமயமாக இருப்பதையும்! தொடரும்

அறிவு சொரூபமான, எம் நிழலே அவர்கள். நாம் யாரிடம் இருந்து வந்தோம்? என்ன செய்கிறோம்? என்ன செய்ய வேண்டும்? என்ற, விவஸ்தையே இல்லாமல், இருக்கிறார்கள். பாவம் அவர்கள். (இப்படிச் சொல்வது மனதையும்! புத்தியையும் ஆகும்) ஆகவே எம் அருமையான, எளிமையான, இனிமையான, பாபாவே! அவர்கள் பேச்சுகளுக்கு, யாம் செவிசாய்க்க மாட்டோம். எப்போதும், பேருணர்வாகவே இருப்போம். இது சத்தியம். சத்தியம் — எம் அருமை பாபா! இதில் எப்படி, முழுவதும் இருக்கிறாய்? குடும்பம்! மனைவி! கணவன்! குழந்தைகள்! உறவு! சுற்றம்! நட்பு! போக்கு வரவு! கொடுக்கல் வாங்கல்! இவைகளில், எப்படி நடந்து கொள்வாய்! எப்படி வாக்கு வரும்? மேலே கூறியவர்களை, எப்படி காண்பாய்? இதில் சொந்த, பந்த, பாச, பற்றின், உணர்ச்சிகள் இல்லாதா? அறிவாகவே விளக்கம் கொடுப்பாய்? போம்?

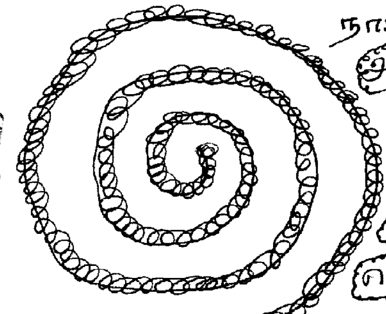

நாமரூப ஜகமயக்கம்
அறியாமையின் (47)
அசை ஜீவனை போட்டு
நன்றாக பிணைத்து
பூட்டிக்கொண்டதும்
நீண்டதே காட்சி என்றும்,
கொண்டதே கோலம் என்றும்,
சொந்த, பந்த, பாச, பற்றின்
நீ ஞானியமாக போகாதே/ நான்
தொடரும்.

பாமா :- ஹரே அன்புருவான பாபாஜீ! தாங்கள்
வாக்கிய சிந்தனையால்! மனம் சுபுத்தி!
பெற்றால், அறிவாகிய யாம் பொருட்படுத்தோம்.
யாம் எம் வாழ்க்கையை, எப்படி சாதனை ஆக்குவோம்
என்றால்?

① வினை சுகமாக, கழியும் நிலைக்கு, எல்லாம் நீயே
எல்லாம் உன்னால்! எல்லாம் உனதே! என்ற
சர்வார்ப்பணமாக! மெய்யாக்கி விடுவோம்.

② உறவு, சுற்றம், நட்பு, இவைகளில், நடைபெறும்,
கொடுக்கல் வாங்கல்! இவைகளில்
போக்கு வரவு! ஆத்திர, அவசரமின்றி! கோப தாபமின்றி! மோஹ
வேகமின்றி! சந்தேக, கலக்க, பயமின்றி!
எல்லாம் நலமே! என அமைதியான், ஆனந்தம்
காப்போம்.

③ வினையால் நிகழும், சோதனை! வேதனைகளில்!
வினை பரிமாற்றம் முடிவடைகிறது என விட்டுத்
தொடர்ந்தும்! எதையும் சகித்துக் கொண்டு!
பொறுமையால்! சிகரமாக இருப்போம்.

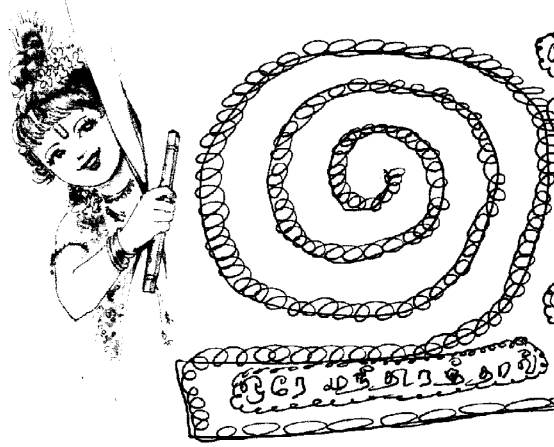

எவனோ ஓர் தீரன்

(தவங்கள் தேடியாங்காதே அவன் நாமமே எனவுணர்) (48)

இறை குரு பரிபூரண கிருபை பெற்றதனால் சிவமாம் நீயே! என்ற அந்த அமைதியை விரைந்து அடைவோம்.

(4) எவரிடம் பேசினாலும், படபடப்பு, வேகம் இல்லாமல், அவர்கள் மனதை, புண்படுத்தாமல், அங்கும் இங்கும் ஸ்ரீபகவான் உள்ளான் என்ற, நம்பிக்கையில் அடங்குவோம்! அடக்கோம்!

(5) எம் விதியின்படி, எம்மிடம் இருப்பதிலும்,
,, ,, எம்மை தேடி வருவதிலும்,
எது நடந்தாலும், விதியின் காரியம், திட்டமிட்டபடி, ஒழுங்காக நடைபெறுகிறது என உணர்ந்து தலை வணங்கி நலமே என ஏற்றுக் கொள்வோம். அங்கு இது போதும் என்ற, நிறைவுடன் இருப்போம்.

(6) குழந்தைகளையோ! கணவனையோ! மற்றும் பெரியவர், சிறியவர்களிடம் ! பரமாத்மாவே! பாதையாக கொள்வோம்.

(7) உடல் பணிவும்! உள்ளத்தில் பொறுமையின் கனிவும்! நடை, உடை, பாவனையில், (உண்பது! உடுத்துவது! உறங்குவது!) அனைத்திலும் எளிமையிலும் எளிமையாக இருப்போம். வார்த்தையை, வாழ்வாக கருதாமல், அதை சாதனையாக, மாற்றி அமைப்போம்.

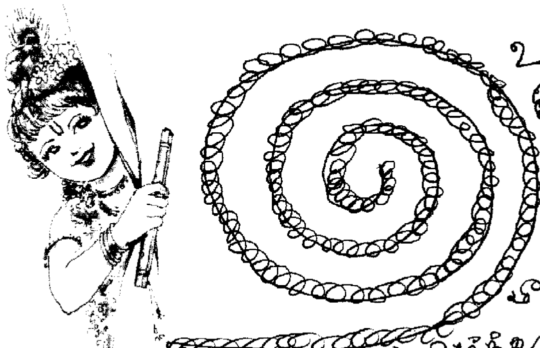

உடைத்தெறிகிறேன்
இன்பமார்ந்த நாம (49)
ரூபங்களின் சுவை
தருகின்றவன் மூட்டம்
அடிமைத் தளைவிலங்கில்
இருந்து மீண்டும்
மீண்டும் ஜனனமரண
...ந்து அலைவது தவிப்பாக உணரா
ஸாதனத்தில் வீழ்ந்து ... சுவைக்கின்றேன்
உணராமல் இன்பமும் துன்பமும் முழுதும்.

(8) ஸத்குரு நாதரின்! வாக்கிய சிரத்தையே! எம் உயிர் மூச்சாகும்.

(9) மேலே சொன்ன, வைதீக, தெய்வீக, பிரார்த்தனை சிரத்தையாய் உணர்ந்து செய்தாலும், பிரம்மம் ஸத்தியம்! ஜகத் மித்தை! என்ற, ஸ்வயநான, அத்வைத நிலையில்! இருப்பது ஒன்றே! நடப்பது நவமே! என அனுபவத் திளைவில், கரைந்து மயமாவோம்.

(10) சர்வார்ப்பணம்! பூர்த்தி ஆகும் நிலையில்,

பூரணமாயும்! பிரம்மார்ப்பணம் அனுபவ நிலையில்,

பரிபூரணமாயும்! கிருபை செய்ய

வேணுமென்று தாழ் பணிந்து, வேண்டுகிறோம் என்று, அச்சுதானந்த குழந்தை! மௌனமானது.

ததாஸ்து என்ற, ஆசீர்வசனத்துடன், இந்த கிருஷ் நிறைவடைகிறது.

இருப்பது ஒன்றே! நடப்பது நவமே!

பாபா

எல்லாம் ஒன்றே! அதுயாமே! யாமேஅது! இது ஸத்தியம்.

Ⓐ

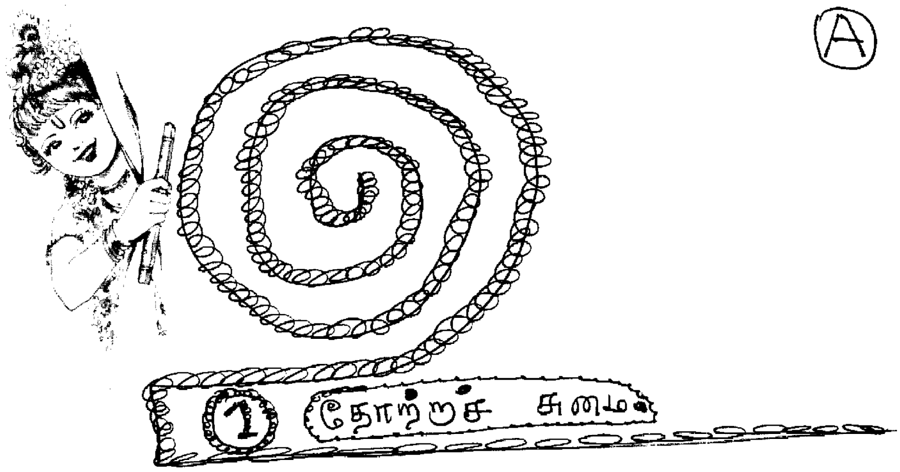

ஓர் காட்சியும்! அதன் நிகழ்ச்சியும்!

ஒருவன், ஓர் மூட்டையை, அதி சிரமப்பட்டு தூக்கிக் கொண்டு வந்தான். வழியில், அவனை ஒருவன் நிறுத்தினான், இருவரும், நேரே நேரா நீரசாரமாக! பேசினார்கள். அப் பேச்சு, முடிவு அடைந்தது போலும்? சந்தித்து பேசியவன், மூட்டை தூக்கி வந்தவனிடம், நூறு! ஐம்பது! என்ற நிலையில், சில காகித நோட் (உலகின் நிலையில் பணம்) கொடுத்தான். இப்போது, பாரம் தூக்கி வந்தவன், வெறும் காகிதம் சிலவற்றை, பாரம் இல்லாமல், கொண்டு செல்கிறான். வெறும் காகிதத் தாளை (பணத்தை) பாரம் இல்லாமல் கொண்டு வந்தவன், பாரமான, ஓர் மூட்டையை, சுமந்து செல்கிறான்.

கேள்வி பதிலும், அனுபவ ஞானமும் ।

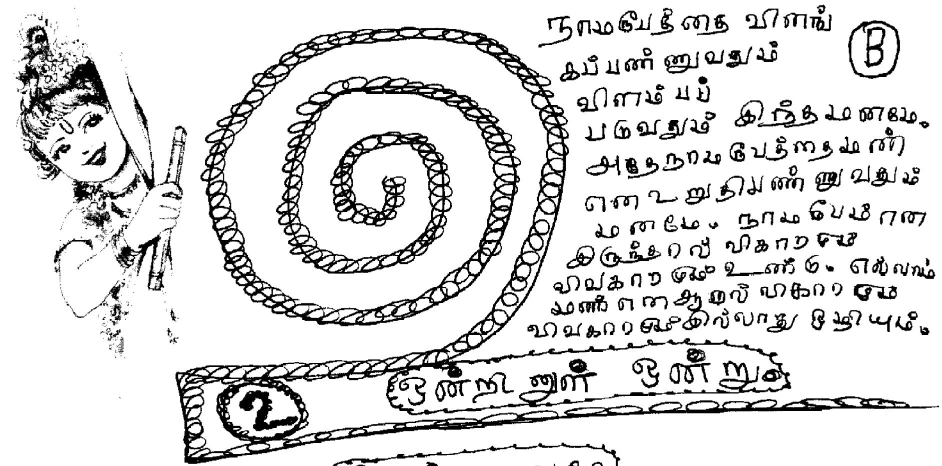

இதைப் போலவே

ஓர் மரத்தில், ஓர் கிளியால், கொழுத்து இனியாக, பார்த்து பார்த்து, சுவைத்து, சுவைத்து, உண்டு கொண்டிருந்தது, ஓர் வெட்டுக்கிளி. வயிறு நிரம்பிய காரணத்தால், எழுந்து பறக்க முடியாமல், அந்த வெட்டுக்கிளி. கீழே விழுந்தது, இதை, ஓர் சிறிய ஓணான் கண்டது. ஓடிச் சென்று, அவ் வெட்டுக் கிளியை, கடித்துச் சுவைத்தது. அவ்வோணான் வயிறு நிரம்பிய காரணத்தால், ஓட முடியாமல் திகைத்து, திருதிருவென, விழித்துக்கொண்டிருந்தது. அதை, ஓர் கோழி கண்டது. ஓடிச்சென்று அவ்வோணானை, கொத்தி குதறி, விழுங்க முடியாமல் விழுங்கியது. அக்கோழி தீரும், வயிறு நிரம்பிய காரணத்தால், பரக்கப்பரக்க, பார்த்துக் கொண்டிருந்தது, ஓட முடியாமல். அது சமயம், அதன் வீட்டுக்காரி அக்கோழியை,

மரம்! கிளை! இலை! ⓤ
எல்லாம்
மண்ணே! முடியும்
நிலையில் அப்பெண்
உடலும் மண்ணே.
இதை உணரும்போது
மண்ணாலே தோன்றி
மண்ணாலேயே மறைகிறது
வெட்டுக்கிளி! ஓணான்
கோழி! பெண்! இவைகளின்
நாமரூபம் பலபல விகாரமும்! வியகாரமும் கொண்டாலும்
எல்லாம் மண்ணே என ஆதியின் விகாரம்! விகாரம் இல்லை.

பிடித்துச் சென்று விட்டான். அவள் அதை உண்டாள். அவள் வயிறும் நிரம்பியது. விதிவசத்தால், அவளும் அன்று இறந்தாள். அவளை மறுநாள், உறவினர் அடக்கம் செய்தனர். அவள் உடல் மண்ணோடு மண்ணாகியது. இது ஓர் கதையாகும். இதன் கருத்து யாது எனில்???

மண்ணில் தோன்றிய, மண்ணுவான மரம். மண்ணுவான கிளை. மண்ணுவான இலைகள். மரம்! அதன் கிளை! அதன் இலை! ஆகிய இம்மூன்றும், நாமரூபம் பெறுகிறது. வெட்டுக்கிளி என்ற நாமரூபம், இலையென்ற நாமரூபத்தை மறைத்தது. வெட்டுக்கிளி என்ற, நாமரூபம் ஓணான் என்ற, நாமரூபத்தினுள் மறைந்தது. ” ” நாமரூபம், கோழி என்ற நாமரூபத்தில் மறைந்தது. கோழி என்ற நாமரூபம், ஓர் பெண் என்ற நாமரூபத்தில் மறைந்தது. அப்பெண் (என்ற நாமரூபம்) மண்ணில் மறைந்தாள்.

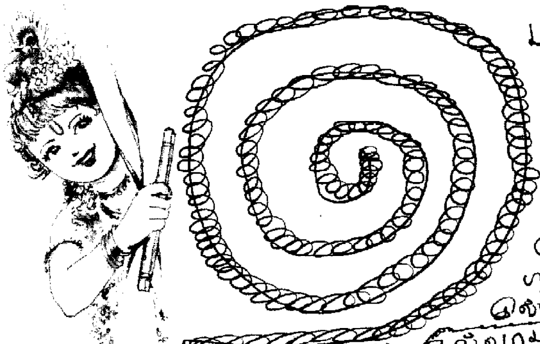

மண்ணாக உணரும் (D)
நாம் பெறும் வரை
ஸ்ரீ பகவானையும்
அவன் தர்மத்தையும்
ஒன்றுக்கொன்று. எல்
லாம் மண்ணே என உண
ரும் நாம் பெற்று விட்டால்
ஸ்ரீ பகவானும் அவன் தர்மமும்
எல்லாமே இல்லை. அங்கு நீயே
எல்லாமாகிய மண்ணாய்!
எல்லாமாய்
மண்ணாகிய பரமே ஆவாய் இது ஸத்தியம்.

ஆத்மானந்த குழந்தைகளே! இதில் நீங்கள்
கண்டது என்ன? அங்கு நடந்தது என்ன?
நாமரூபம், மாறி மாறி, உங்கள் மனதை,
ஏமாற வைக்கிறது. ஆனால் முக்காலமும்!
எக்காலமும்! மண் மண்ணாகவே இருக்கிறது.
இதில் புண்ணியம் எது? இதில் பாவம் எது??
நன்றாக உணரவும். ஒன்றை ஒன்று சுவைத்து,
உண்ணும் போது, சுவைப்பவனுக்கு இன்பம்
வயிறும் நிறைகிறது.
தோன்றுகிறது! சுவைக்கப் படுபவனுக்கு,
துன்பம் தோன்றுகிறது. இங்கு, இன்பம்
ஆறுப் தாரமம் தோற்றவில்லை!
ஸத்தியமானால், துன்பமும் ஸத்தியமே.
ஒன்றில் ஒன்று மறையாமல் அதாவது,
ஒன்றை ஒன்று புசியாமல் வாழமுடியாது.
வாழ இயலாது. இதில் எது கருணை என்பதையும்.
எது ஜீவகாருண்யம் என்பதையும் உணர்வீர்.
இது மறைமைய கற்பனையின் தோற்றங்களின் பின்னலே!

கேள்வி பதில்

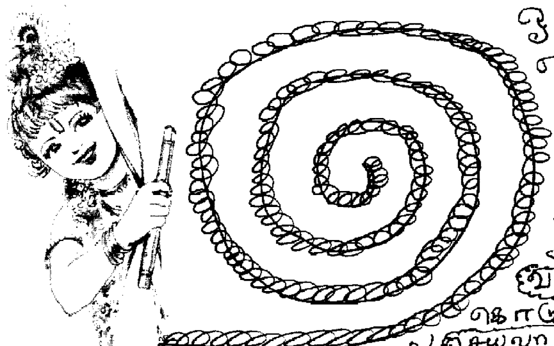

ஓர் உண்மை
என்னவென்றால்? (௩)
ஜகத்தின் நாம
ரூப பொருட்களுக்கும்
உறவு! சுற்றம்! நட்பு!
இவைகளுக்கும் சொல்
வாலும்! செயலாலும்!
வாக்கால் பாவக்கம்
கொடுத்தும்! நோக்கால் பா
செயலால் அதை நிரூபணம்
நீக்கம் கேட்டும்! ... விடுகிறது
பண்ணியும் உன்னை மனம் ஸ்தாபித்து

இது மனோ விகாரமே! மனோ விவகாரமே!!
களங்க தோற்றமே பிரச்சனையே.

இதை அத்வைத ஸ்வய ஞானத்தால்
மட்டுமே, இவ்வாறு உணரமுடியும்.
துவைதமாக
காணவும் முடியாது. கேட்கவும் முடியாது.
அது துவைதமாக
கண்டாலும்! கேட்டாலும்! இது அபசாரமே.
இது அபவாதமே. இது அனாச்சாரமே.
இது துரோக பாப காரியமே. கண்டாலும் கேட்டாலும்
பாப தண்டனை உண்டு என ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்வர்.
காரணம்:- காண்பதும்! கேட்பதும்! ஞானமாகும்!
உணர்வது மட்டும் அறிவாகும்! உணரும் நிலையில்,
அபசாரமில்லை! அனாச்சாரமில்லை! அபவாதமில்லை!
துரோக தண்டனையின் பாபமும் புண்ணியமும் இல்லை!
மேலே கூறிய, இந்த விகார காட்சியும்! விவகார
நிகழ்ச்சியும்/பிரச்சனைகளும், தோற்றமுமறை
பஞ்ச மஹா பாப பாதகச் செயல் உன்னை விடாது!
என்பதே சத்தியம்.

ஆகவே எல்லாம் (F)
ஜடமே எனினும்!
எல்லாம் மண்ணே
என்னும் நிலையை
பண்ணா முயற்சியாலும்
புறக்காட்சியிலும்!
புறச்செயல்களிலும்!
மனம் அறிவ சுதாரோடு
பருவதால் அதை உணர்வானா
மண்ணெனினும் அது ஜடமே எனினும் நம்
மனம் நம்ப மறுக்கிறது.

இனி, முதல் கதையை நோக்குவோம். கவனம் தேவை. இது மனதின், வினை பரிமாற்றம், செய்வதை உணர்த்துகிறது. ஒருவன், பலம் இல்லாதவன், பாரம் இல்லாத பேப்பரை பணத்தை சுமந்து வருகிறான். ஒருவன் வெகுபலமான, மிகுந்த பாரமான, ஓர் பொருளை, சுமந்து வருகிறான். இருவரும், வாக்கால் ஏதேதோ பேசுகின்றனர். இதற்கு இது சரியென இருவரும் ஒப்புக் கொள்கின்றனர். இதில் ஆச்சரியம், என்னவென்றால்? பேப்பர் பாரம் இல்லாததை கொடுத்தவன், பாரமான மூட்டையை, சுமந்து செல்கிறான். மூட்டையை, பாரமானதை கொடுத்தவன், பேப்பரை, வாங்கி பாரம் இல்லாமல் செல்கிறான். இங்கு வாக்கு, இருவரையும், சரிப்படுத்தி விடுகிறது. இவ்விருவரும், ஒருவருக்கொருவர், பரிமாற்றம் செய்தனரோ நாமரூப சம்பந்தம் கொண்டதாகும். வாக்கால் நிறைவாகின்றனர்.

(௭)

மேலும் ஓர்மய் ஞானியாய்

இந்த மனம் உண்டுமண்ணி வருகிறது. எப்படி என்றால் கண்ணுக்கு தெரிந்ததை நம்பாமல் கண்ணுக்கு தெரியாததை ஏன் நம்பு கிறாய்? இந்த நாமரூப பொருளே கண்டும்! கேட்டும்! தொட்டும்! சுவைத்தும்! கொடுத்தும்! வாங்கியும் அனுபவிக்க நிதர்சனமாக முடிகிறது.

ஓர் பத்து நண்பர்கள்! ஒரு இடத்தில் கூடினர்.
ஒருவன் நூறு ரூபாய் காகிதத்தை, நான் வாங்கிய
கடன், எனச் சொல்லி அவர்களில் ஒருவனிடம்
கொடுத்தான். அந்த நூறு ரூபாயை வாங்கி
யவன், அடுத்தவனிடம், நான் வாங்கிய கடன் என
அப்பணத்தை, கொடுத்தான். அவன் அடுத்தவனிடம்,
கொடுத்தான். இப்படியாக, ஒன்பது கைகளிலும்,
அப்பணம்! மாறி மாறி வந்து கடைசியாக, வந்து விட்டது.
பத்தாவது மனிதனிடம்! நான்பட்ட கடன்!
நான்பட்ட கடன்! என, ஓர் சுற்று சுற்றி வந்து,
எவன் பணம் கொடுத்தானோ அவனிடமே, அப்பணம்
வந்து சேர்ந்து விட்டது.

இதை உணரவும்

1) ஒரு நூறு ரூபாய்! காகிதம், நான்பட்ட கடன்!
நான்பட்ட கடன்! என பத்து நபர் கைகளிலும்,
மாறி மாறி, வந்ததே தவிர, அப்பணம் ஓர் அரும்பு மாறவும் இல்லை.
கூட குறையவில்லை. கூடவும் இல்லை. குறையவும் இல்லை
எப்படி கைமாறியதோ, அது அப்படியே இருக்கிறது. ஆனால் கைமாறியது:

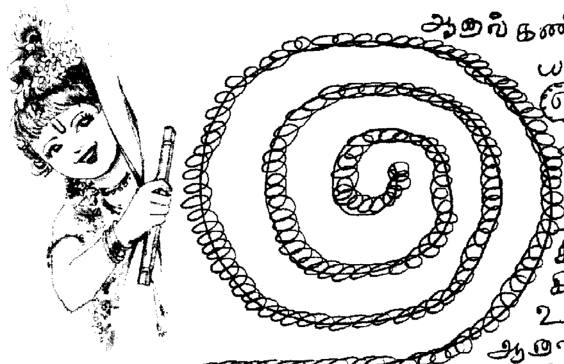

ஆனால் கண்ணுக்கு தெரியாத ஸ்ரீ பகவானை எல்லோருக்குமே அரூபமானவர் என்று. குறிப்பிட்ட சிலருக்கே அந்த அநுபவம் கிடைப்பதாக சொல்கின்றனர். அதுவும் உண்மையோ? பொய்யோ? ஆனால் இந்த நாமஜெபகம்

படித்தவன்! படிக்காதவன்! ஏழை பணக்காரன்! எல்லோருமே ஸ்பஷ்டமாக அநுபவிக்கின்றனர்

(2) ஆனால் அப்பணம்! வந்து நபர்களின் கடனையும் தீர்த்து விட்டது.

(3) அப்பத்து நபர்களும், கடன் தொல்லை நீங்கியதாக, ஆனந்தம் அடைந்தனர்.

(4) பணம் அடைந்ததா? (தான்) மனம் திருப்தி அடைந்ததா? என கவனித்தால், பணம் ஒன்றும் செய்ய வில்லை. பணம் சுற்றிதான் வந்தது மனம் தான் கடன் கொடுத்து விட்டோம் என்று திருப்தி அடைந்தது.

(5) இது மனதிற்கு ஓர் பெரிய ஏமாற்றமே! ஆனால் அம்மனம், ஏமாற்றமாக கருதாமல், கடன் அடைத்து விட்டோம் என்று, பெருமிதம் கொள்கிறது.

(6) மனம் ஏமாந்ததா? பணம் ஏமாற்றியதா? என, அறிவு உணர்ந்து, விசாரித்தால். பணமும் மனமும் சூட்சும மனமானது! மண்ணே சொந்தம் கொண்டாடியதால், அம்மண்ணிடம் ஏமாந்தது.

அம்மண்ணை பணமாக்கிய மாயாவுடன் திருப்தியுடன் மறைந்து வாழ்கிறது மனம்.

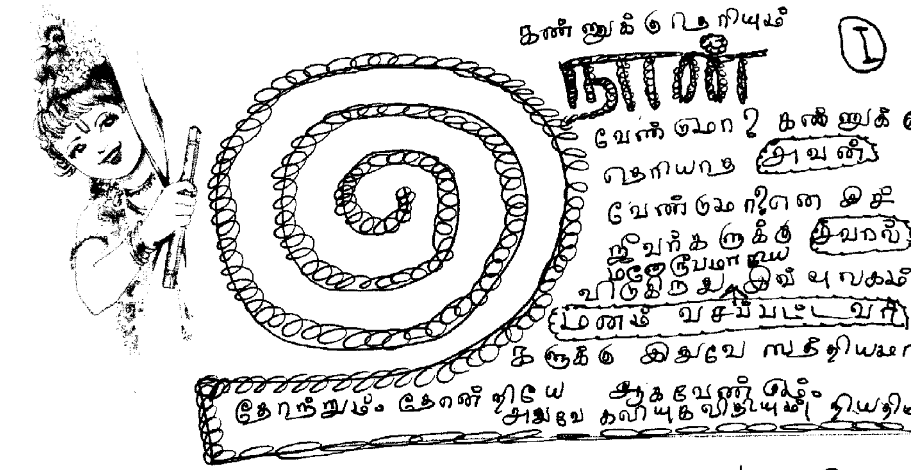

முதல் கதைக்கும்! இந்த கதைக்கும்! உள்ள
ஒற்றுமை! என்னவென்றால், மனவாக்கே
அதாவது, மன எண்ணமும்! அது சம்பந்தமாக
பிணைந்து வரும், வாக்கும் தான், காரணம் ஆகும்.
மனம், சம்மதம் என ஒன்றால், வாக்கும் ஒக்கும்.
மனம் இல்லை என்றோ, வேண்டாம் என்றோ,
நிராகரம் வெறுத்தால் செய்தால், வாக்கும்
அதை ஆமோதிக்கும். இவ்விரண்டையும் ஸ்வயமாக.
வைத்தே, பாவம் இயங்கும். பாவத்திற்கோ
இஷ்டமும் இல்லை. இயக்கமும் இல்லை. இவைகளை
வைத்து, உணருமிடத்து, மன எண்ணம்
முதலிடம் பெறுகிறது. வாக்கு இரண்டாம் இடம்
பெறுகிறது. இந்த நாம ரூப ஜகஜீவ இயக்கமே,
எண்ணத்தாலும் / சொல்லாலும் / இயங்கப்படுகிறது.
இங்கு எண்ணம் இடம் அது தோற்றுவதில்லை.

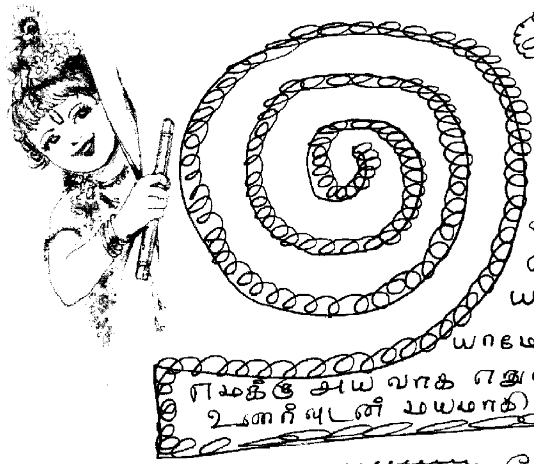

இறைத் திரு கிருபை பெற்றவர்கள் மட்டுமே அறிவை (ஸ்ரீ பகவானை) பற்றிய தன்மை பற்றி அவர்கள் மெய்யுணர்வு எப்படி இருக்கிறது என்றால் யாமே அறிவு (ஸ்ரீ பகவான்) யாமே பேரறிவு (அனுபவ ஞானம்) எமக்கு அயலாக எதுவும் இல்லை என்ற திட உணர்வுடன் மயமாகி இருக்கிறார்கள்.

வாக்காகிய சொல்லும் சூட்சமமே. ஆனால் ஸ்பரிசத்தால் உணர முடிகிறது. ஆனால் காண முடியாது. ஆனால் இயங்கும் தாவத்தை, காணவும் முடியும். அது பற்றி, விளக்கமும் கொடுக்கவும் முடியும். ஆனா

(A) எண்ணம் சூட்சமம். அது பிறர் உணரவோ! கேட்கவோ! பார்க்கவோ! முடியாது.

(B) சொல் சூட்சமம்தான். ஆனால் பிறர் காண முடியாது. கேட்டு உணரலாம். தானும் கேட்பதால் குறையும் நிறையும் உண்டாகும்.

(C) தாவத்தின் செயல் பிறர் காணவும் முடியும். மன உளக்கத்தால்தான் செய்கையை உணர முடியும். ஆகவே இங்குதான், குற்றம் குறை! தோன்றுகிறது.

இவனுடைய, மன எண்ண கற்பனையால், அவனுடைய வாக்கையும்! செய்கையையும்! தவறாக கொண்டிருன். அவன் எண்ணத்தை! இவன் அறியாததே காரணம் ஆகும். இவன் மன எண்ணத்தின், வினை சம்பந்தத்தால் அவன் செய்கையை,

கேள்வி பதில்

அவர்கள் நாமரூப ஜகஜீவ தோற்றத்தை அனைத்தையும் மாற்றிய எம் நிழலாகிய மாயாவும் மாயாவின் மகனை மனமும் ஓர் உலகநாடகமேடையில் கூத்து நடத்துகிறார்கள். எம் அம்ச ஆத்மாவை இந்த மனம் ஓர் திரை கொண்டு மூடிக் கொண்டு அதை பந்த ஜீவன் என நம்ப வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது

குருவை கொள்வதால் தான் காட்சிகளும் நிகழ்ச்சிகளும் ஒன்றாம் குறையாக தெரிகிறது. இவன் சற்று, அடங்கி பொறுமையாய்! இருந்து கொண்டு, இறை குரு உணர்வுடன் அவனை நோக்குவானையின், அவசியம்! பக்தியே பிரமாணமாக சொல்கிறேன். அவன் எண்ணத்தையும், வார்த்தையின் அர்த்தத்தையும், அதன் செய்கையையும், சரியாக உணர முடியும்.

காரணம்?

இங்கும் ஒருவன்! அங்கும் ஒருவன்! எங்கும் ஒருவனே! பொறுமை இல்லாததும்! அடக்கம் இல்லாததும்! விட்டுக்கொடுத்து சகிப்புத்தன்மை இல்லாததும்! இவைகளில், இறை குரு உணர்வு இல்லாததும்! ஆத்திரம், அவசரம், வேகம், படபடப்பு இவைகளால், உந்தப்படுவதுமே காரணமாகும். இச்ஜீவ அவல நிலைக்கு, காரணம் இதுகளே!

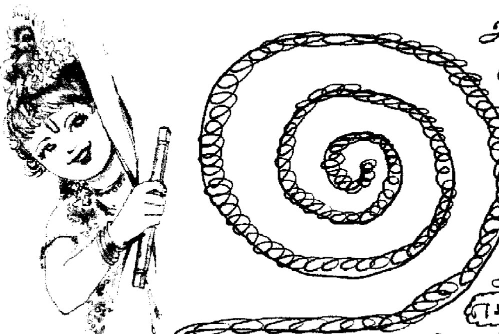

ட

அந்த மயக்க ஜீவனும்
யானே! அந்தமாயாவும்
எம் நிழலே! அந்த மனமும்
எம் அம்சமே! எமக்கு
அபராக ரூபநாமபேதம்
இல்லவே இல்லை யானே
ஓர் விளையாட்டு நடத்துகிறேன்
அவ்விளையாட்டில் யானும்
எம் மாயாவும் இணைந்து இந்த
நாமரூப தோற்றங்கள் உண்டு பண்ணுகிறோம்.
அந்த நாமரூப தோற்றங்கள் விளையாட்டு நிமித்தமாக

இன்னொரு உண்மையையும் உணரலாம்.

மண்ணும்! ஜலமும்! தனித்தனியே, இருக்கும் போது
இயக்கம் இல்லை அங்கு அவ் விரண்டுக்குமே,
நாமம் இருப்பு ஒன்றுதான் உண்டு, ரூபம் இல்லவே இல்லை.
ரூபம் இருந்தால் இயக்கமும்! குணமும்! வேண்டும்.
இவ்விரண்டும், மண்ணும் ஜலமும் ஒன்றுடன் ஒன்று சேரும் போது,
நாமரூபம் தோன்றும் ஓர் வஸ்துவாகி விடுகிறது.
ஜகத்தில் தோன்றும், எந்த வஸ்துவும் மண்ணே.
இதை வைத்து, இரண்டாவது கதையை, நோக்கும் போது,
மரம்! கிளை! இலை! வெட்டுக்கிளி! ஓணான்! கோழி! பெண்!
என இத்தனையும், மண்ணே! மண்ணுக்கு அன்னியமில்லை.
என்பதே ஸத்தியம். இவைகளை, நாமரூபமாக
எண்ணும் போதும்! பேசும் போதும்! செய்கையை காணும் போதும்
விகாரமும்! அவ்விகாரத்தால் விவகாரமும் அடைகிறது.
விகார! விவகாரமே! இன்றைய உலகம். இவ்விகார
விவகாரத்தை விட்டால், எல்லாம் மண்ணே! மண்ணாகிய
பரமே! பரமாகிய நாமே! என்பது ஸத்தியமாமே.

கேள்வி பதில்

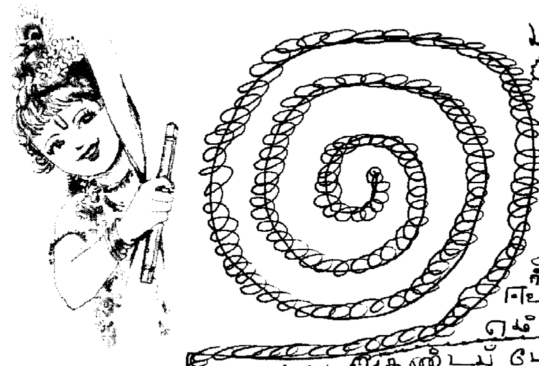

மனதை உண்டு பண்ணி (M)
மனம் வசம்
அகப்பட்டதைப் போல்
ஓர் பாவனையில் நடித்தோம்
இப்போது இவ் விளையாட்டு
போதும் என்று நமது கொண்டு
அனைத்தையும் மொத்தம்
சுருட்டிக் கொண்டு மண் என்ற
எம் தோற்றத்தையும் இல்லாமல்
செய்து அகண்டப் பேரானியாய் யாம் யாமாக
ஆத்மாவே அகமாகவே இருக்கிறோம்.

இதைப் போல், முதல் கதையை, உணரும் போது, பேப்பர் கொண்டு வந்தவனும்! மூட்டையை கொண்டு வந்தவனும்! அப்பேப்பரும்! அம் மூட்டையும்! மண்ணை அங்கு நடந்த பேச்சும்! செய்கையும்! விகாரமும்! வியவகாரமும் ஆவும்! அப்பேச்சும்! செய்கையும்! அம் மண்ணைப் பற்றிய கே வேறொரு புண்ணாக்கும் இல்லை. அங்கு அவ் வார்த்தைகள், அர்த்த, அனர்த்த பாவனையில் பேசப்படுகின்றன, அங்கு எப்படி உண்மை, கிரஹிக்கிறதோ, அப்படியே காட்சியும்! நிகழ்ச்சியும் அனைத்தும் அக்காட்சியும்! அந்நிகழ்ச்சியும்! இல்லையென உணர்ந்தால், அனைத்தும் மண்ணே! மண்ணாகிய நாமே! நாமாகிய மண்ணே! நாமாகிய நாமே! நாமாகிய நாமேயன்றி பூர்ண ஸத்யமாகும்.
இவ்வுலகம் வியவஹார ஸத்யமே அன்றி, உண்மையில்லை, என்பதே ஸ்ரீ மஹான்களின் அனுபவ வாக்காகும்.

Abode of Love

You Are Everything!